

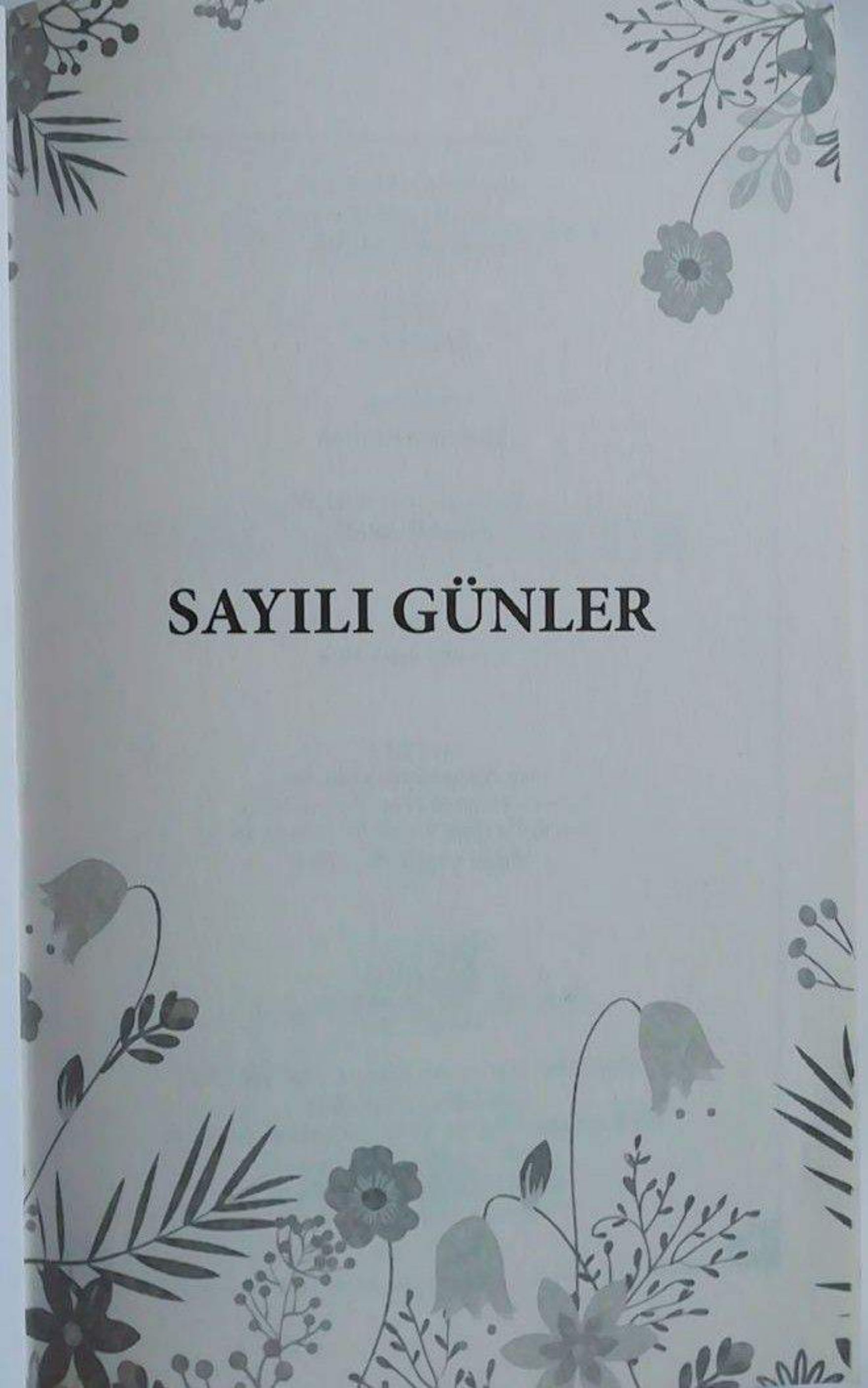
DR. MECDÎ EL-HÎLÂLÎ

SAYILI GÜNLER



Ceka



A decorative border featuring various floral and leaf motifs in shades of green and brown, framing the central text.

SAYILI GÜNLER

KİTABIN ADI VE YAZARI
SAYILI GÜNLER
Dr. Mecdî el-HİLÂLÎ

EDİTÖR
Şamil GÖK

TERCÜME
Seyit Halit İLCİHAN

SAYFA & KAPAK DÜZENİ
Harun HARRANİ

ISBN
978-605-9603-58-4

MATBAA
Step Ajans Matbaa Ltd. Şti.
Göztepe Mahallesi Bosna Caddesi No.11
Bağcılar/İstanbul Telefon: 0212 446 88 46
Matbaa Sertifika No: 12266



MAYIS - 2017

Alayköşkü Cad. Zeynep Sultan Camii Sok. No:2
Cağaloğlu - İSTANBUL
Telefon/Faks: 0212 512 45 43 - 512 51 66 - 512 90 40
Web: www.bekakitap.com
Eposta: bekayay@hotmail.com
Yayıncılık Sertifika No: 16173

Dr. Mecdî el-HİLÂLÎ

SAYILI GÜNLER

Tercüme

Seyit Halit İLCİHAN

 **beka**
YAYINCILIK

Dr. Mecdî el-HİLÂLÎ

Aslen tıp doktorudur. Mısır'da İslâm davetinin önde gelenlerinden olup gençlik döneminde öğrenciler arasında aktif bir şekilde ciddi ve verimli çalışmalar yapmıştır.

Sahip olduğu en önemli özelliği, davet ve iman eğitimi alanında farklı yaklaşımı ve anlatımıyla dikkat çekmesidir.

İman eğitimiyle hedefi; kişinin kendisini imanla değiştirerek, ümitsizlik kapılarını tamamen kapatmasıdır. O, faydalı bilgiyle ve sürekli aktif olarak, imanı güçlendirecek şekilde insanın his dünyasını, duygularını ve vicdanını güçlendirmesi gerektiği üzerinde durmaktadır. Ona göre, faydalı bilgi ve sürekli çalışmak, ibadet etmek ve başkalarına el uzatmak, hisleri güçlü tutacak, böylelikle kalp bundan etkilenecektir. İman yavaş yavaş güçlenecek ve bu etkileşimin devam etmesiyle güçlü bir imana kavuşulmuş olacaktır. Bu değişim ve dönüşümün en önemli başlangıç ayağı Kur'ân'la iletişimi güçlendirmek ve böylelikle imanı tehlikelerden korumaktır. Kur'ân kişiyi uyanık tutan, şirk ve her türlü ahlaksızlıktan koruyan mucize bir kitaptır.

Çalışmalarını genellikle bu alanda yapmaktadır ve kitaplarını sözü edilen bu atmosferi canlı tutmak gayesiyle şekillendirmektedir.

1994-2005 yılları arasında Hz. Peygamber'e yakın olma aşkıyla Medine-i Münevvere'de kaldı. Bu dönemin fikir dünyasını çok ciddi bir şekilde etkilediğini ifade eden Mecdî el-Hilâlî şimdi Kahire'de yaşıyor.

İÇİNDEKİLER

RAMAZANI KAYBETMEYELİM...

Kalbin İman İle Hayat Bulması, Asıl Hedefdir	14
İbadetler Birer Araçtır	16
Hedefe Ulaşmak İçin, Gerekli Şartları Hazırlamak	19
Bu Bakış Açısını Kaybetmek	20
Öncelikle, Ameli Güzel Bir Şekilde Eda Etmek Gerekir	22
Günümüzdeki Vakıya Bakabilirsin!	23
Sevap Elde Etmek	25
Meyvesi Nerede?	29
Önce Güzelleştirmek, Sonra Çoğaltmak... ..	29
Öncelikle Doğru Bir Şekilde Anlamak.....	30
Böyle Yapmalıyız Ki, Ramazanı Kaybetmeyelim... ..	31
Serin Bir Vaha.....	32
Ramazan Ayında, Nefsimizle Meşgul Olmak En Önemli Görevimiz Olmalıdır... ..	34


RAMAZANLA NEYİ AMAÇLIYORUZ?

ÖNSÖZ	37
Cennet İçin Kolları Sıvayan Kimse Yok Mu?.....	39
Bizim İçin Onlarda Bir İbret Yok Mu?.....	40
İnsanların Ramazan Ayına Karşı Tutumu.....	41
Kalbin İyileştiğinin Alametleri	43
Bu Alametler, Müslümanın Allah'a Kulluk Hedefini Gerçekleştirecek Alametlerse, O Halde Bunları Nasıl Elde Ederiz?..	44
Hiç Şüphesiz, Mutluluk e Huzurun, İki Ana Kaynağı Bulunmaktadır	46

BİRİNCİ KISIM ALLAH İLE ARAMIZDAKİ İLİŞKİLER	47
Birincisi Oruç.....	47
İkincisi Mescitlerden Uzak Kalmamak.....	48
Üçüncüsü Kur'an'ı Kerim.....	50
Kur'an'dan Nasıl Faydalanırız?	52
Dördüncüsü Gece İbadetleri.....	55
Gece İbadetini Anlamak.....	57
Secde Et ve Yaklaş.....	58
Geceyi İhya Etmekten Mahrum Kaldığımızda Ne Yapmalıyız?... 58	
Beşincisi Faziletli Vakitlerden Faydalanmak.....	60
Altıncısı İtikâf.....	63
Yedincisi Dua.....	65
Sekizincisi Sadaka.....	66
Dokuzuncusu Fikir ve Zikir.....	68
Onuncusu Nefsimizi Hesaba Çekmek.....	70
Nefsimizi Hesaba Çekebileceğimiz Yerler	71
a) İbadetler	71
b) Günahlar	71
c) Kalbi İbadetler.....	71
d) Kalbi Günahlar.....	72
e) Haklar	72
f) Yaşantımız Ve Faziletli Ameller	72
İKİNCİ KISIM İNSANLAR İLE ARAMIZDAKİ İLİŞKİLER.....	75
1- Hanım ve Çocuklara İhsanda Bulunmak	76
2- Cömert ve İkram Sahibi Olmak.....	77
3- Sıla-i Rahimde Bulunmak	79
4- Yemek Yedirmek	80
5- İnsanların Arasını Yapmak.....	81
6- İnsanların İhtiyaçlarını Karşılama.....	82
7- Kendi Dışındakileri de Kurtar	84

RAMAZAN VE RUHUN DÖNÜŞÜ

ÖNSÖZ.....	87
İlahi Hediye.....	89
Ramazan Ayı ve Yeni Bir Ruh.....	91
Ümmetin, Ramazan Ayına Olan İhtiyacı.....	92
İslam Coğrafyasına Neler Olduğunu Görebiliyor Musun?.....	93
Neden Biz?.....	94
Kur'an Cevap Veriyor.....	95
Bize Vehn İsabet Etti.....	97
Başlangıç!.....	99
Tek Bir Beden.....	100
Benim Gücüm Yetmiyor.....	101
Çözüm Nedir?!.....	103
Yeni Bir Ruh.....	103
O İlaç Kur'an.....	104
Denenmiş İlaç.....	105
Çözüm Kur'an.....	106
Kur'an Bizi Bekliyor.....	108
Bütün Herkesi İyileştirecek Bir İlaç.....	109
Kur'an, Neden Bizim Hayatımızı Değiştirmiyor?.....	111
Kur'an'dan Nasıl Faydalanabiliriz?.....	112
Kalbimizi Etkileyen Ayetleri, Daha Fazla Tekrarlamak.....	113
Tek Bir Saat.....	115
Sakın ve Sakın.....	116
Ramazan Ayı ve Kaybolan Ruh.....	117
Yeni Bir Başlangıç.....	118
Bu Ruhun Ümmete Geçmesi.....	119

- 
- RAMAZANI KAYBETMEYELİM
 - RAMAZANLA NEYİ AMAÇLIYORUZ?
 - RAMAZAN VE RUHUN DÖNÜŞÜ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bütün hamdler Allah'a mahsustur. Salat ve selam Allah'ın Rasûlü Muhammed *sallallahu aleyhi ve sellem*'in üzerine olsun...

Yayıncı kardeşlerim Ramazan ayı hakkında benden yeni bir kitap istemişlerdi. Daha önce Allah *azze ve celle*, bana bu konu hakkında, bu aydan nasıl istifade edebileceğimiz ve bu ayda ruhumuzu yeniden nasıl canlandırabileceğimiz hususunda birçok risale ve yazılar yazma imkânı verdi. Ben de bu konu hakkında yazmış olduğum bu risale ve yazıları bir araya toplayarak, bütün bir sene faydalanabilecekleri, bütün konuları bir arada bulabilecekleri bir kitap haline getirmeye karar verdim.

Sevgili kardeşim, Allah'tan bu kitapla ve içermiş olduğu bütün hayırlarla, bana ve sizlere fayda vermesini diliyorum. Bu çalışmalarımın dolaylı hata da yapmış olsam, beni ecrinden mahrum bırakmamasını diliyorum. **"Seni noksan sıfatlardan tenzih ederiz. Bize öğrettiğinden başka bilgimiz yoktur."** (Bakara, 32)

RAMAZANI KAYBETMEYELİM...

Bir kişi, herhangi bir şikâyetinden dolayı doktora gittiği zaman, yapılması beklenen şey, doktorun, gelen bu hastasının şikâyetlerini dinledikten sonra muzdarip hastalığı tespit etmek, sonrasında da durumuna uygun bir ilaç yazmak olacaktır.

Bununla birlikte, doktor hastasına verdiği ilacı nasıl kullanacağını da tarif etmeyi ihmal etmez. Bazı ilaçların yemekten önce, bazılarının da yemekten sonra alınması gerektiğini belirtir. Veya bazılarının uykudan önce alınması gerektiğini belirtir. Daha sonra da bu ilaçları düzenli bir şekilde alması tavsiyesinde bulunur. Son olarak da, ilaçları kullandıktan sonra tekrar kendisine kontrole gelmesini ister.

Doktorun, hastasıyla ikinci randevusunda bir araya geldiğinde ilk yapacağı, tedavi sürecinin nasıl geçtiği, hastanın durumunda iyileşme olup olmadığı yönünde bilgi edinmek olacaktır. Hastasının durumunun iyileşmesi halinde de, ilaçlarına aynı şekilde veya bir kısmına devam etmesi tavsiyesinde bulunacaktır. Böylelikle o hasta, Allah'ın izniyle şifa bulana kadar, bu ilaçlarına doktorun tavsiye ettiği şekliyle devam edecektir.

Doktorun hastasında olumlu bir gelişme gözlemlememesi halinde soracağı ilk şey, onun için yazmış olduğu ilaçları tavsiye ettiği şekliyle kullanıp kullanmadığı olacaktır. Hastanın verilen bu ilaçları tavsiye ettiği şekliyle kullanmış olması durumunda, doktorunun yapacağı iş, bu ilaçları kullanma şeklini

değiştirmek veya ilaçları tamamen değiştirip, başka ilaçları denemek olacaktır.

Doktor, hastasının kendisine geliş sebebinin Allah'ın izniyle şifa aramak olduğunu ve ilaçların da bu hastalığa şifa bulmasında bir vesile olduğunu bildiği halde nasıl olur da, kendisine gelen hastanın şifa bulması için çabalamaz...

Hiç şüphesiz, ilaçlar ve sağlık arasındaki bağ, araç ile hedef arasındaki bağdır. Araçların kullanılma sebebi, kendi zatlarıyla alakalı değil, hedeflere ulaşmak içindir.

Şaşırtıcı olan durum, araçlar ve hedefler arasında açık bir şekilde görmüş olduğumuz bu bağa rağmen, dünyevi veya dini birçok hedefin kendisini unutup, bu hedeflere ulaştıran araçları kendimize hedef ve amaç edinmemizdir...

Kalbin İman İle Hayat Bulması, Asıl Hedefdir

Hiç şüphesiz, Allah *azze ve celle*'nin bizi yaratmasının ve dünyaya göndermesinin büyük bir sebebi bulunmaktadır. Bu büyük sebep, O'nun zatına kulluk etmemizdir. **"Ben, cinleri ve insanları ancak Bana kulluk etsinler diye yarattım."**¹

Bu kulluğun belli hakikatleri bulunmakta ve kişinin bu hakikatler çerçevesinde yaşaması gerekmektedir. Kişinin bu hakikatler çerçevesinde, kendisine tavsiye edilen şekilde yaşayarak da, hedeflenen kulluğa ulaşması istenmektedir.

Allah'a kulluğun manası; Tam bir şekilde O'na boyun eğmek, O'na tam manasıyla teslim olmak, O'na itaat etmek, emirlerine uymak, O'na karşı duymuş olduğu huşu hissini

1 Zâriyat, 56.

muhafaza etmek, O'na muhtaç olduğu şuurunu hiçbir zaman yitirmemektir.

Bundan dolayı da, sürekli O'ndan istemeli ve O'nun önünde boynu bükük durmalıdır. O'na tevekkül etmeli ve İhlaslı bir şekilde O'na yönelmelidir. Bütün bunlarla birlikte, O'nu her şeyden fazla sevmeli, O'nun rızasını her şeyin üstünde tutmalıdır.

Kul bu şekilde davranarak, Rabbinin rızasını kazanmış olacak ve bunun neticesinde de O'nun rahmetini, fazlını ve vaat etmiş olduğu mükâfatını celp etmiş olacaktır. Böylelikle kendisini cennete yaklaştıracak ve cehennemden uzaklaştıracak amelleri daha fazla yapacaktır.

Gerçek kulluk, Allah'a imanın kalbe ve şuuruna galip gelmesini ister. Böylelikle Allah *azze ve celle*'ye olan sevgisi, bütün sevgilerin üstünde olmuş olur. Bununla birlikte, her şeyden fazla O'ndan korkar.

O'nda huzur bulur, O'na ve O'nun sonsuz gücüne, O'nun yakınlığına ve ilminin her şeyi ihata ettiğine inanır ve güvenir. Bundan dolayı da, O'ndan korkar, O'nu sever, O'nu özler ve O'na tevekkül eder...

Allah *azze ve celle*'ye tevekkül etmesi, O'ndan korkması ve O'nu sevmesi, O'na olan imanın kuvvetini gösterir:

“Şayet Müminlerseniz; Allah'a tevekkül edin.”²

“Şayet Müminler iseniz asıl korkmanız gereken; Allah'tır.”³

² Maide, 23.

³ Tevbe, 13.

“Eğer Mümin iseniz; Allah’tan korkun.”⁴

İman kalpte yerleştikçe, o kişinin yaşantısı da güzelleşir. Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem, şöyle buyurmaktadır: “Dikkat edin bedende bir parça vardır, o iyi olduğunda bütün beden iyi olur. O parça bozulduğunda da bütün beden bozulur. Dikkat edin o parça kalptir!...”⁵

İman, doğru bir yaşantıya ve istikamete yönlendiren asıl unsurdur. “Allah ve Rasûlü bir şeye hükmettiği zaman; ne Mümin erkekler için, ne de Mümin kadınlar için artık işlerinde bir seçme hakkı olamaz. Kim de Allah’a ve Rasûlü’ne isyan ederse; şüphesiz ki apaçık bir sapıklıkla sapmış olur.”⁶

“Şu halde eğer Müminler iseniz Allah’tan korkun, aranızı düzeltin, Allah’a ve peygamberine itaat edin.”⁷

“Kim, Allah’ın nişanelerine saygı gösterirse; şüphesiz ki bu kalplerin takvasındandır.”⁸

İbadetler Birer Araçtır

Allah azze ve celle’ye kulluğu gerçekleştirecek olan, kalbin hayat bulması asıl hedef ise, o halde bu hedefe ulaşmanın yolu nedir?

Allah azze ve celle, biz kullarına bu hedefe ulaşmanın yollarını göstermiştir.

4 Maide, 57.

5 Sahih-i Buhari, r.52, c.1/28; Sahih-i Müslim, r.1599, c.3/1219.

6 Ahzab, 36.

7 Enfal, 1.

8 Hacc, 32.

Bizi bu hedefe ulaştıracak araçlar, bedenî ve kalbî olarak iki kısma ayrılan ibadetlerdir.

“Ey insanlar; sizi de, sizden öncekileri de yaratan Rabbinize ibadet edin. Ta ki, takva sahibi olasınız.”⁹

İbadetler; Allah *azze ve celle*’ye kulluğu gerçekleştiren gerçek ilaçlardır.

Namazın özelliği, kula Rabbine karşı aciz ve hakir olduğu şuurunu verir. Bu ibadet kişinin Rabbine bağlanması, O’na seslenmesi, O’na yakınlaşması, O’na muhabbet ve özlem duyması yönünde büyük bir araçtır. Bu ibadetin sonucu, Allah *azze ve celle*’ye karşı alçak gönüllülük ve huşunun artması olacaktır.

“Sakın, sen ona uyma. Secde et ve yaklaş.”¹⁰

“Yüzleri üstü kapanarak ağlarlar. Ve bu, onların huşusunu artırır.”¹¹

Böylelikle, namaz vesilesiyle iman artar ve etkileri kişinin yaşantısında ve hareketlerinde kendisini gösterir. Bunun sonucunda da hayırlı amellerde daha hızlı olma ve günahlara karşı daha kuvvetli olma sonucunu doğurur. Böylece Allahu Teâlâ’nın kavlini tahakkuk ettirmiş olur.

“Namaz kıl. Muhakkak ki namaz, hayâsızlıktan ve kötülükten alıkoyar.”¹²

Sadaka, kişinin dünya sevgisini ve kalbin ona bağlanma hastalığını tedavi eden, bu anlamda kalbi güçlü kılan bir ilaçtır.

9 Bakara, 21.

10 Alak, 19.

11 İsrâ, 109.

12 Ankebut, 45.

Yani sadaka, kalbi temizler ve kuvvetlendirir. “Onların mallarından sadaka al ki, bununla onları temizleyip arıtmış olasın.”¹³

Oruç, kişinin nefesine hâkim olmasına ve Allah’a karşı takvalı olmasına yardımcı olur.

“Ey iman edenler; sizden öncekilere farz kılındığı gibi, size de oruç farz kılındı. Ta ki korunasınız.”¹⁴

Genel anlamda zikir, Allah’ı anmayı ve O’nu sürekli hatırlamayı hedefler. O’nun azametini, yüceliğini ve Kerem sahibi oluşunu hatırlatır. Böylelikle kişinin huzuru, Allah’a olan güveni ve imanı artar.

“Onlar ki; inanmışlardır ve kalpleri Allah’ı anmakla huzura kavuşmuştur. Dikkat edin; gerçekten kalpler, ancak Allah’ı anmakla huzura kavuşur.”¹⁵

Diğer kalbî ve bedenî ibadetlerin hepsi böyledir. Böylelikle sağlıklı bir kalbe sahip olup bunun neticesinde de yeryüzünde bulunma gayemize uygun bir şekilde yaşamamızı ve bu gayeye ulaşmamızı sağlamış olurlar.

Allah *azze ve celle*’nin bizi mükellef kılmış olduğu bütün ibadetler, bizi O’na yaklaştıracak olan imana taşıyan birer araç mesabesindedir. Böylelikle dünyadaki en büyük hedefimize ulaşmış oluruz. Dünyadayken, Allah’ı görüyormuşçasına O’na ibadet eder, ahirette de vaat edilen gerçek kurtuluşa ereriz.

“Allah muttakileri, başarılarından ötürü kurtuluşa erdirir. Onlara hiç bir kötülük gelmez ve üzülmezler de.”¹⁶

13 Tevbe, 103.

14 Bakara, 183.

15 Ra’d, 28.

16 Zümer, 61.

Hedefe Ulaşmak İçin, Gerekli Şartları Hazırlamak

İslam şeriatını dikkatlice inceleyen bir kişi, imanı artıracak olan ibadetlerle kalbin arasındaki bağları kuracak şartların oluşması için çalıştığını görecektir.

Örneğin; Namaz ibadeti...

İslam şeriatı; namaza odaklanmamıza engel olacak hareketlerden kaçınıp, zihnimizi boşaltarak tam bir şekilde kalbimizi bu ibadete vermemizi istemektedir. Bunun için de, namazın vakti girdiğinde yemek hazır olduğunda, yemeğe öncelik verilmesi gerektiğini telkin etmektedir. Böylelikle kişi namaz kıldığında, zihni yemekle meşgul olmaksızın, namaza odaklanmış olacaktır.

Aynı şekilde, tuvaleti gelip sıkıştığında da, namaz kılması gerektiğini telkin etmektedir. Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*, şöyle buyurmaktadır: *"Yemek hazır olduğunda namaz yoktur. Sıkıştığı zaman da namaz yoktur."*¹⁷

Kişinin namaza ulaşmak için koşar adımlarla mescide gitmemesi gerekir. Tam aksine, sakın ve vakarlı bir şekilde yürümesi gerekmektedir. Koşar adımlarla mescide girdiğinde, kendini toparlayıp namaza odaklanması zor olacaktır.

Aynı şekilde, kişinin namaz vakti girmeden önce, erken vakitte mescide gitmesinin teşvik edilmesinde, kişinin önceden giderek, dünya meşgalesinden uzaklaşıp, namaza odaklanması hedeflenmektedir.

17 Sahih-i Müslim, r.560, c.1/393.

Aynı şekilde, kişinin namazdan önce ölümü hatırlamaya teşvik edilmesi, kişinin Allah'ın affı ve mağfiretine yönelmesine ve O'nun gazabı ve azabından korkmasına katkı sağlamaktadır.

Bu ve bunun dışındaki bütün teşvik ve yönlendirmeler, kişinin namaz ibadetinden ve bu ibadette bulunan Kur'an kıratından, duadan ve zikirden yeterince istifade etmeyi hedeflemektedir. Böylelikle imanın artması ve yaşantısının güzelleşmesi hedefine ulaşılmış olacaktır.

Bu Bakış Açısını Kaybetmek

Bu bakış açısı kaybolduğunda ve hedef, hangi şekilde olursa olsun, sadece ibadetleri yerine getirmek olduğunda, hiç şüphesiz bu ibadetler meyvesini vermeyecektir. Bu sebeple de kul yerinde sayacak, Allah'a giden kervana katılamayacaktır. İmanın tadını alamayacak ve hayatında da iyiye doğru bir iyileşme göremeyecektir.

Sonuç itibarıyla, birbirine zıt iki karakter sahibi bir insan olacaktır. Böyle birini, çok namaz kılan, çok oruç tutan, hacca ve umreye giden biri olarak göreceksin, fakat bununla birlikte emanete riayet etmediğini, doğru sözlü olmadığını, diğer insanlara karşı kötülük yaptığını ve onlara karşı ellerinde bulunan her şeye haset içinde olduğunu göreceksin...

Elinde bulunan malları ve dünyalıklarını kaybettiğinde de, paniklediğini ve endişeye düştüğünü göreceksin...

Bütün bu olumsuz davranışlar, o kişinin yapmış olduğu ibadetlerden istifade edemediğini ve imanının bu ibadetlerle güzelleşmediğini ortaya koymaktadır. Böylelikle de yapmış

olduğu ibadetler, faydalı sonuçlar verememiş, kişinin hayatını düzeltememiştir...

Sevgili kardeşim, aktarmış olduğum bu izahatları destekleyecek mahiyette, Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şu kavlini iyi tefekkür etmelisin: *"Gece ibadetlerine kalkan nice kişi vardır ki, onların elde ettikleri tek şey uykusuz kalmaktır. Nice oruç tutan kişi de vardır ki, o oruçtan elde ettiği tek şey açlık ve susuzluktur."*¹⁸

Bir başka rivayette de şöyle buyurulmaktadır: *"Şunu bilin ki, Allah gafil ve umursamaz kalpten gelen duayı kabul etmez..."*¹⁹

Bir rivayetinde de şöyle buyurmuştur: *"Kıyamet günü bazı topluluklar getirilecektir. Onların Tihame dağı kadar amelleri olmasına rağmen, cehenneme atılmaları emri verilir."* Orada bulunanlar; Ey Allah'ın Rasûlü! Onlar namaz kılar mıydı? diye sordular. Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem; *"Evet onlar namaz kılar, oruç tutar ve geceleri de ibadet ederlerdi. Fakat önlerine bir haram geldiğinde, üzerine atarlardı."* buyurdu.²⁰

İbadetlerden maksat, sadece şekli olarak icra edilmeleri değildir. İbadetlerde en mühim olan şey, hedefine ulaştıracak şekilde bu ibadetlerin eda edilmesidir.

Hacc'da kurban kesilmesinden kasıt kan dökmek değildir. Bilakis bu ibadetten kasıt, iman ve takvayı artırmaktır.

18 Ahmed bin Hanbel, r.8843, c.2/373; Hâkim, r.1571, c.1/596; Sahih-i Terğib ve Terhib, Elbani, r.1083. Sahih hadis olduğunu belirtmiştir.

19 Tirmizi, r.3479, c.5/517; Hâkim, r.1817, c.1/670; Silsiletu Sahiha, r.594.

20 Ebu Nuaym, Hilye, c.1/178.

“Onların ne etleri, ne de kanları Allah’a ulaşır. Sizden O’na sadece takva ulaşır. Sizi hidayete erdirdiği için Allah’ı tekbir edesiniz diye O, bunları size müsahhar kılmıştır.”²¹

Öncelikle, Ameli Güzel Bir Şekilde Eda Etmek Gerekir

Bizim, ibadetin maksadına ulaşmak için öncelikle bu ameli en iyi şekliyle eda etmemiz gerekmektedir. Böylelikle de kalpteki imanı artırmış olalım.

Bu konu hakkında Hafız İbni Receb *rahimehullah* şunları aktarmaktadır: “Selef, ibadetleri fazla yapmak yerine sağlam ve güzel bir şekilde eda edilmesini tavsiye ederlerdi. Hiç şüphesiz sağlam ve güzel bir şekilde eda edilen az amel, sağlam olmayan ve gaflet içinde eda edilen çok amelden daha faziletlidir.”

Bazıları da şöyle demiştir: “Hiç şüphesiz, aynı safta namaz kılan iki kişi olur da, bu iki kişinin kılmış olduğu namazlar arasında, yerle gök arası kadar fark olur.”

Bunun içindir ki, İbni Abbas *radiyallahu anh* ve daha başkaları şöyle demişlerdir: Tefekkür içinde kılınmış iki rekât namaz, gafil ve umursamaz kalple kılınan bütün gecelik namazdan daha hayırlıdır.

Allah’a yaklaşmak ve bu yönde yol almak kalp ile olduğuna göre ve bunun da yolu Kur’an ve sünnetin haber vermiş olduğu ibadetler ve salih ameller olduğuna göre... Hedefimize

²¹ Hacc, 37.

ulaşmak için bu ameller ve ibadetlerden hakkıyla istifade edebilmek için, gerekli özeni göstermek ve kalbi bununla meşgul etmekten başka bir çıkar yolumuz yoktur.

Salih ameller ve ibadetleri hakkıyla eda ettikten sonra yapılacak şey, bu amelleri artırıp daha fazlasını yapmaya çalışmak olacaktır. Böyle yaptığı zaman, kişinin yapmış olduğu ibadetler ve salih amellerinin yaşantısına katacağı olumlu etkiler son derece artacaktır.

Günümüzdeki Vakiaya Bakabilirsin!

Günümüz Müslümanlarının durumu, yapılmış olan ibadetleri ve salih ameller ile bu amellerin yaşantılarına olan etkileri arasında, kayıp halkaların bulunduğu dair apaçık örnektir. Mescitlerde namaz kılanların sayısının çokluğuna rağmen, sadaka ve oruç ibadetini eda edenlerin çokluğuna rağmen, hacc ve umre nafilelerini yerine getirenlerin çokluğuna rağmen... Maalesef biz bu ibadetlerin etkilerini yaşantımızda göremekteyiz.

Namaz kılan bir kişinin bir menfaat elde etmek için veya bir zarardan kurtulmak için, yalan söyleyebildiğini görmek rahatlıkla mümkün...

Kur'an'ı çok güzel bir şekilde okuyan birinin, ailesine eziyet ettiğini ve ailesinden feryatların yükselmesine sebep olduğunu görmek gayet mümkün...

Buna benzer örnekleri çoğaltmamız maalesef çok kolay...

Hiç şüphesiz, salih ameller ile yaşantımızdaki olumlu etkileri arasındaki bu uçurumun sebebi, esas itibarıyla, ibadetlere

doğru bir şekilde yaklaşmamış olmamızdan, bu amellerin hakiki içeriğini boşaltmış olmamızdan ve bu amelleri sadece şekil ve sembolik ritüeller olarak görmemizden kaynaklanmaktadır.

İbadetler ve salih amellere karşı bu tutumumuzun sebepleri şunlar olabilir:

-İbadetlerin faziletinden bahseden Hadis-i Şeriflerin zahirine bakarak, bunlarla yetinip, bu ibadetlerle, kulluk ve imanın artırılması hedefini görememek...

-Bu yanlış yaklaşımımızın bir diğer sebebi de, ibadetleri ve salih amelleri içi boş bir şekilden ibaret olan haliyle yapmamızdaki kolaylıktır. Bedeni ibadetlerle birlikte, kalbimizin de bu ibadetlerle bağ kurması ve bütünleşmesi, gayret ve çaba gerektirmektedir. Çoğu kişi de bu çaba ve gayreti ortaya koymak istemediği için, ibadetlerin yüzeysel ve şekli haliyle yetinmektedir.

-İçinde bulunduğumuz yanlış yaklaşımın sebeplerinden biri de, şeklen yapmış olduğumuz her ibadetin bitiminde, sayısıyla yetinip yaptıklarımızdan dolayı mutlu olmak ve kendimizden razı olmaktır. Böylelikle yapıp bitirdiğimiz her amel neticesinde mutlu olur ve bu yaptığımızdan dolayı kendimizden razı oluruz. Bu şuur, bizi bu yolda devam etmeye iter...

Bu anlayışı ortaya koyacak olan en açık örneklerden birisi, Ramazan ayında okunmuş olan Kur'an hatimleridir. İnsanlar Ramazan ayında hatim indirmek için birbirleriyle yarışmakta, okumuş oldukları Kur'an'ı tefekkür etmeksizin, manasını düşünmeksizin, verilmek istenen mesajı göz ardı ederek Kur'an'ı okumakta, bitirmiş olduğu her hatimde mutlu olmakta, yapmış olduğu amelden razı olmakta ve bir sonraki hatme başlayıp bitirmek için acele etmektedir.

Sevap Elde Etmek

Bizim ibadetlerin özünü bırakıp da şekliyle ve sadece zahi-riyle yetinmemizin sebeplerinden birisi de, çok sayıda ibadetle daha fazla sevap elde etmek isteğimizdir.

Örnek verecek olursak; Kur'an okumak, kalbi dirilten, aydınlatan ve hastalıklarından arındırıp iyileştiren büyük bir ibadettir. Oysa günümüzdeki Müslümanların çoğunluğu, ma-nasını düşünmeksizin, tefekkür etmeksizin ve tesirden uzak bir şekilde sadece dilinde tekrarlar olmuştur. Artık günümüz-de Kur'an okumaktaki ve hatim indirmekteki amaç, Fatiha ve son sure arasındaki mesafeyi, mümkün olan en kısa zamanda kat etmek olmuştur. Bunu yaparken de, Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in; *"Kim Allah'ın Kitabından bir harf okursa, onun için bir sevap vardır. O sevap da on katı olacaktır. Ben size "elif lam mim" bir harftir demiyorum. Elif bir harf, lam bir harf ve mim de bir harftir."*²² müjdesine bakarak, çok sayıda hatim yaparak, çok sevap almayı hedeflemektedir.

Asıl garip olan da, okumuş olduğumuz o Kur'an'ın birçok yerinde ve birçok Hadis-i Şerifte, ilim, hidayet ve şifa vermesi için, Kur'an'ın tefekkür edilerek, manaları düşünülerek ve an-layarak okunması gerektiğinin telkin edilmiş olmasıdır.

Bununla birlikte, Kur'an'ı okuyan kişinin, manasını dü-şünmeksizin ve anlamaksızın okumasını kötülemektedir.

"Ayetlerini düşünsünler ve akıl sahibi olanlar öğüt alsınlar diye, sana mübarek bir kitap indirdik."²³

22 Tirmizi, r.2910, c.5/175; Sahih-i Câmi-us Sağır, r.6469. Elbani, sahih olduğu-nu belirtmiştir.

23 Sad, 29.

“Kur’an’ı düşünmezler mi? Yoksa kalplerin üzerinde kilitler mi vardır?”²⁴

“Onlar ki; kendilerine Rablerinin ayetleri hatırlatıldığı vakit, onlara karşı kör ve sağır davranmazlar.”²⁵

Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*’in, Abdullah bin Amr bin Âs *radıyallahu anh’a*, üç günden az bir zamanda Kur’an’ın hatim edilmesini yasaklaması için öne sürmüş olduğu gerekçeyle dikkat etmek gerekir. “Üç günden az bir zamanda hatim yapan kişi, manasını anlayamaz.”²⁶

Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*, bir gün sahabelerin Kur’an okumakta olduklarını gördü ve onlara şöyle söyledi; “Allah’a hamd olsun... Allah’ın Kitabı birdir. Sizin içinizde de hayırlılar bulunmaktadır. Sizin içinizde kırmızı tenli olanlar da vardır, siyah tenli olanlar da vardır... Kur’an’ı okuyunuz. Sizden sonra Kur’an’ı okurken harflerini bir ok gibi dosdoğru okuyup da, okudukları gırtlaklarından aşağı inmeyen ve bunun sevabı için acele eden topluluklar gelmeden Kur’an’ı okuyunuz...”²⁷

Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*’in bu konudaki buyruklarından birisi de şudur: “Sizden biriniz, gece kalkıp namaz kıldığında okudukları yabancılaşıp, anlaşılmaz hale geldiğinde, namazını bırakıp yatsın...”²⁸

24 Muhammed, 24.

25 Furkan, 73.

26 Ahmed bin Hanbel, r.189, c.2/165; Sahih-i Câmiu’s-Sağir, r.1157, Elbani, sahih hadis olduğunu belirtmiştir.

27 Ebu Davud, r.831, c.1/220; İbni Hibban, r.760, c.3/36; Taberani, r.6024, c.6/207; Beyhaki, r.787, c.2/539.

28 Sahih-i Müslim, r.787, c.1/543.

Âl-i İmran suresindeki; “Muhakkak ki göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün birbiri ardınca gelmesinde; akıl sahipleri için elbette ayetler vardır.”²⁹ âyeti nazil olduğunda Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem; “Bu ayeti okuyup da, bunda tefekkür etmeyene yazıklar olsun...” buyurdu.³⁰

Sevgili kardeşim...

Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şu kavlini birlikte düşünelim: “İleride ümmetimde ihtilaflar ve parçalanmalar vuku bulacaktır. Sözleri güzel olacak fakat amelleri kötü olacaktır. Kur'an okuyacaklar, okudukları Kur'an gırtlaklarından aşağı inmeyecektir.”³¹

Sahabelerin, Allah onlardan razı olsun, Kur'an'ın manasının düşünülerek ve tefekkür edilerek okunması gerektiği hususundaki sözleri oldukça fazladır:

Onlardan bir tanesi, Abdullah bin Mesud radiyallahu anh'in şu sözüdür: “Kur'an'ı okurken, şiir kafiyesiyle okumayınız. Önemsemeksizin ve hızlı bir şekilde saçıp dağıtarak da okumayınız. Mucizelerden, olağanüstü hallerden bahsederken durun ve bu ayetlerle kalpleri harekete geçirin. Sizden biriniz Kur'an okurken, bir an evvel bitireyim düşüncesiyle, akli surenin sonunda kalmasın.”

29 Âl-i İmran, 190.

30 Sahih-i İbni Hibban, r.620, c.2/386; Silsileti Sahiha, r.68. Elbani, Sahih hadis olduğunu belirtmiştir.

31 Ahmed bin Hanbel, r.13059, c.3/197; Ebu Davud, r.4766, c.4/243; İbni Mace, r.175, c.1/62; Sahih-i Zilali Cenne, r.940. Elbani, sahih hadis olduğunu belirtmiştir.

Ali bin Ebu Talib *radiyallahu anh* da şöyle demiştir: “Manaları düşünülmeden ve tefekkür edilmeden yapılan okumadan hayır gelmez...”

Hasan bin Ali *radiyallahu anh* da şöyle demiştir: “Seni alıkoyduğu sürece Kur’an oku. Okudukların seni alıkoymadığı sürece, sen okuyor değilsindir...”

Bir adam İbni Abbas *radiyallahu anh’a* gelerek; “Ben Kur’an’ı hızlı bir şekilde okuyorum. Ben Kur’an’ı 3 günde okuyorum” dedi. Bunun üzerine İbni Abbas *radiyallahu anh*, şöyle karşılık verdi; “Benim için Bakara suresini 1 gecede, manasını düşünerek ve tefekkür ederek okumak, Kur’an’ı senin dediğin şekilde okumaktan daha sevimlidir.”³²

Aişe *radiyallahu anha*, bir adamın hızlı bir şekilde Kur’an okumakta olduğunu duyar. Bunun üzerine; “Bu kişi ne okumuştur, ne de susmuştur!” der.³³

Aktarmış olduğumuz gibi, naslar; Kur’an’ın manasının düşünülerek, ağır bir şekilde ve tefekkür edilerek okunması gerektiğini ortaya koymaktadır. Bütün bunlara rağmen, neden bizler sadece, Kur’an okumanın faziletinden bahseden Hadis-i Şeriflere odaklanıyoruz, sadece onları görmek istiyoruz!

Hiç şüphesiz, Kur’an okumadaki amaç, sevap elde etmektir. Fakat manası düşünülerek ve tefekkür edilerek okunan Kur’an imanı artırır. Bunun yanı sıra, yapmakla mükellef olduğu ve yapmaması gerekenleri de kendisine hatırlatır. Yani okuduğu Kur’an ya kendi lehine veya aleyhine şahitlik eder, delil olur.

32 Fedailu'l-Kur'an, Ebu Ubeyd el-Heravi.

33 Ez-Zühd, İbnu Mübarek, s.1197.

İbni Kayyim, şöyle demektedir: "İnsanlar, Kur'an'ı manasını düşünerek ve tefekkür ederek okumanın faziletini biliyor olsalardı, bunun dışındaki her şeyi bırakır, sadece bu işi yaparlardı. Tek bir ayetin, tefekkür edilerek okunması, anlamaksızın ve tefekkür edilmeksizin okunan bir hatimden daha hayırlı, kalbe daha faydalı, imanın artmasında ve Kur'an'ın tadının hissedilmesinde daha etkilidir."³⁴

Meyvesi Nerede?

Hiç şüphesiz, Kur'an'ı hızlı bir şekilde okuyan birisinin, bir an önce okumasını bitirmek için gayret gösterdiğine şahit olduk. Hatta bazılarımız, kaç hatim yaptığı hususunda yarışmaktadır. Özellikle de Ramazan ayında bu böyledir.

Böyle yaparak, gerçek anlamda ne fayda görebildik?

Bu şekilde okumuş olduğumuz Kur'an, yaşantımızda neyi değiştirdi?

Sadece dilde kalan, bunun ötesine geçemeyen bir okuyuş, ahlâkımızda ve insanlarla ilişkilerimizde, nasıl bir iyileşme sağladı?

Önce Güzelleştirmek, Sonra Çoğaltmak...

Bu anlattıklarımızdan, ibadetlerden elde edilecek sevaplar hususunda geride kalalım ve istekli olmayalım manası çıkarılmamalıdır.

Bilakis, amacımız; öncelikli olarak, aklımızı ve kalbimizi vererek, ibadetlerimizi ve amellerimizi güzelleştirmek, bunu

34 Miftahu Dâru Saadet, İbnu Kayyim.

gerçekleştirdikten sonra da bu amelleri artırmak ve her ikisini birden başararak, iki sevaba birden sahip olmaktır.

Zaten ameller ve ibadetlerden elde edilecek sevap, bu amelleri yaparken kalbimizin ve aklımızın yapmış olduğumuz amellerle birlikte olmasına bağlıdır.

İbni Kayyim, bu konuda şunları söylemektedir: “İslam şeriatında, söylenmesi ile sevap verileceğini bildirdiği bütün sözler, tam anlamıyla söylenen sözlerdir. Örneğin, Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*’in buyurmuş olduğu; “*Kim bir günde 100 defa “Subhanallahi ve bihamdihi” derse, denizin köpükleri kadar bile olsa günahları dökülür veya affolunur.*” gibi müjdelerinde geçen mükâfatlar, sadece dille söylenen sözler için verilecek mükâfatlar değildir.

Evet, bir kişi manasını düşünmeksizin ve kalbiyle tefekkür etmeksizin bu sözleri söyleyecek olursa, kalbinden geçenler miktarınca günahları bağışlanır. Hiç şüphesiz, ameller şekilleri ve sayılarına göre üstünlük arz etmez. Muhakkak ki ameller, kalplerdeki derecelerine göre, üstünlük arz eder. Aynı ameli işleyen iki kişi arasındaki fark, yerle gök arasındaki mesafe kadar uzak olabilir. Aynı safta namaz kılan iki kişinin derecesi arasındaki fark, yerle gök arasındaki mesafe kadar uzak olabilir...”³⁵

Öncelikle Doğru Bir Şekilde Anlamak...

Hiç şüphesiz kalbi ve imanı ihya etmenin kaçınılmaz yolu olan ibadetlerde, atılacak ilk adım doğru bir şekilde anlamaktır. Allah’ın izniyle, doğru bir şekilde anladıktan sonra, atılacak ikinci adım da bu ibadetleri güzelleştirmek olacaktır.

35 Medaricu’s-Salikîn, İbnu Kayyim.

Örneğin namazda: Bu ibadette ilk hedef, namazı eda ederken, kalbimizle namazın içinde bulunmaktır. Bunu başarmak için de, erkenden mescide gitmek, namazda okunan ayetleri düşünmek, rükû ve secdeleri tam bir şekilde, acele etmeden yapmak ve Allah *azze ve celle*'ye çokça yalvarıp yakarıpta bulunarak O'ndan istemektir...

Allah'ı zikrederken: Allah'ı zikredecek olan kişi, zikirde kullanmış olduğu lafızların manasını düşünmeli, işlemiş olduğu günahları ve Allah katındaki kusurlarını düşünerek af dilenmeli, yaptıklarından ötürü pişmanlık duymalıdır. Bütün bunlarla birlikte, isyan etmiş olduğu Zatin yüceliğini hatırlamalı, tesbihâtını yapmış olduğu lafızları tekrarlarken, Allah'ın azametini, yüceliğini ve kudretini tefekkür etmelidir.

Tıpkı, Hasan el-Basri'nin dediği gibi: "Hiç şüphesiz akıl sahipleri zikir ettikçe düşünürler, düşündükçe de zikir ederler. Ta ki, kalpleri dile gelir ve hikmetle konuşmaya başlar."³⁶

Böyle Yapmalıyız Ki, Ramazanı Kaybetmeyelim...

Bu bakış açısını Ramazan ayı için uyguladığımızda, işin başında şartlar değişir ve Ramazan ayından hakiki manada istifade etme gayreti içine gireriz.

Hiç şüphesiz bu ay; oruç, namaz, gece ibadetleri, Kur'an tilaveti, sadaka, itikâf, zikir ve umre gibi ibadetleri içinde barındırması hasebiyle, kalplerimizin diriltilmesi, imanımızın inşası ve Allah'a giden yolculuğumuz açısından, altın bir fırsattır.

Bu saymış olduğumuz ibadetleri hakkıyla yerine getirdiğimizde, hiç şüphesiz kalbin ihyası, aydınlanması ve en büyük hedef olan "Allah'a giden yolda" büyük bir hazırlık olması bakımından çok büyük etkileri olacaktır.

Böyle olmaz da, Ramazan ayını şekilden ibaret geçiştirecek olursak, olduğumuz hal üzere kalır, yaşantımızda bir değişikliğe etki etmez...

Ahlâkımız, aynı ahlâk olarak kalır...

Nefsimiz, aynı nefis olarak kalır...

Önceliklerimiz, aynı öncelikler olarak kalır...

Yaşantımız, aynı yaşantı olarak kalır...

Ramazan'dan sonra da, tembellik, gevşeklik ve dünyaya karşı olan bağımlılık konusundaki şikâyetler, olduğu gibi devam eder...

Serin Bir Vaha...

Allah'ın izniyle, Ramazan ayından hakkıyla istifade etme hususunda bir Müslümana yardımcı olacak en önemli madde; kişinin, imanını kurtarmak, kalbinde bunu yenilemek ve takva ile gıdalanmak için, bu mübarek ayı sıcak çölün ortasında, serin bir vaha olarak görmesidir.

Şunu da bilmelidir ki, bu ayı hakkıyla değerlendirmenin yolu, bu ayın içinde bulunan farklı ibadetleri, kalbini ve fikrini vererek eda etmesi gerektiğidir. Bunu gerçekleştirebilmek için de, mümkün olduğu kadarıyla, dünyalık meşguliyetlerden sıyrılıp, aklını ve kalbini bu ibadetlere verebilmelidir.

Kişinin bu hususta dikkat etmesi gereken unsurlardan birisi de, bu ibadetleri yaparken bedenini aşırı derecede yormaktan kaçınmasıdır. Kişi bedenini aşırı derecede yorduğunda, kalbini bu ibadetlere vermesi ve odaklanması zorlaşacaktır.

Bazıları; "nafile ibadetlerini, örneğin gece namazını, zor da olsa devam ettirmeyip rahata meyledecek olursak, bu ibadeti tamamen bırakmış oluruz. Bunun için, zor da olsa bu ibadetlere devam etmek gerekir," şeklinde bir gerekçe öne sürmektedirler. Bu bakış açısı, ibadetlerin hakikatinden sapmamıza ve özünü yakalamaktan uzaklaşmamıza sebep olabilir.

Daha önce de aktarmış olduğumuz gibi, Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*, şöyle buyurmuştur; "*Sizden biriniz gece namazına kalktığı zaman, okumuş olduğu Kur'an yabancılaşır ve okuduklarını anlamaz hale geldiğinde, namazı bıraksın ve yatsın...*"

Tabi bu aktarmış olduklarımızdan, kişinin ibadetin zorluklarına yenik düşüp, hemen rahata meyletmesi gerektiği sonucu çıkarılmamalıdır. Fakat bedenin ihtiyacı olan istirahat sağlanmalı ki, Allah'ın yardımıyla, ibadetleri eda edebilsin, kalbini ve aklını tam olarak bu ibadetlere verebilsin...

Sevgili kardeşim...

Allah *azze ve celle*'nin şu kavlini iyi düşünmelisin: "**Ey iman edenler; sarhoşken, ne söylediğinizi bilinceye kadar, namaza yaklaşmayın.**"³⁷

İçkinin aşamalı olarak haram kılınmasında, öncelikle namazdan önce içilmesi yasaklanmıştı. Böylelikle kişinin akli başından gitmesin ve namazda ne okuduğunu bilmeyecek

37 Nisa, 43.

duruma düşmesin. Yani kişinin namaza odaklanması, okuduklarını veya duyduklarını anlaması, zorunlu bir gereksinimdir. Ancak bu durum da, namazın kılınmasında amaçlanan hedefe ulaşılabilir.

Birinin kafası dalgın ve uykulu halde, namaza başlama-sına ne demeli? Ellerini kaldırarak, iftitah tekbiriyle namaza başlar, sonra ansızın namazı bitiren selam gelir. Sence böyle bir namaz, imanı ve takvayı artırır mı?

Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem, şöyle buyurmaktadır: *"Bazı topluluklara ne oluyor ki, Allah'ın kitabı okunduğunda, içinde terk olunanlar kendilerine okunmasına rağmen, farkında değildirler... İsrailoğulları'nın kalbinden, Allah'ın azâmeti aynen bu şekilde çıkmıştı. Bedenleri yapmış, kalpleri gafil kalmıştı. Hiç şüphesiz Allah, kulun yapmış olduğu bir ibadeti, ancak bedeniyle birlikte kalbi de ortak olduğu zaman, kabul eder..."*³⁸

Ramazan Ayında, Nefsimizle Meşgul Olmak En Önemli Görevimiz Olmalıdır...

Şayet; Ben ne yapabilirim ki? Ramazan ayında sosyal yardımlaşma ve hizmet faaliyetleri arttığı için, ibadetlere yeterince zaman ayıramıyorum! diyecek olursan...

Hiç şüphesiz, insanlara yönelik, Allah'a davet çalışmaları ve hizmet faaliyetleri yapılması gerekir. Fakat kişinin bu tür faaliyetlerden faydalanabilmesi için, tezkiye edilmiş bir nefis ve diri bir imana sahip olması gerekmektedir. Bu durum gerçekleşmeyecek olursa, yalın bir faaliyetin kendisine faydası olmaz.

38 İbnu'l Esir, Câmiu'l-Usul, c.5/648; Silsilet-i Daife, r.5050, c.11/52.

Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem, şöyle buyurmaktadır: *“İnsanlara hayrı öğretilip de, kendi nefisini unutan kişinin durumu, insanları aydınlatırken kendini yakan kandile benzer.”*³⁹

Râfi, bu konuda şunları aktarmaktadır: *“Hiç şüphesiz, yapacağın en büyük hata, etrafında bulunan insanların hayatını düzenlerken, kendi kalbindeki karmaşaya müdahale etmemen olacaktır.”*⁴⁰

Ramazân ayı; kalbi iman ile şarj etmenin, nefsi terbiye etmenin ve arındırmanın en büyük fırsatıdır. Bir Müslüman bu fırsatı kaçırarak olursa, kalbi ve imanı ne hale düşer, bir düşünün?

Ramazân ayında kalbini diriltmeyen bir kişi, bunu ne zaman yapacak?

Söylediklerimden, bütün ay boyunca insanlardan uzaklaşıp, itikâfa girsin sonucu çıkarılmamalıdır. Benim kastettiğim şey, kişinin Ramazân ayında çalışma dozunu hafifletmesi, yapmakta olduğu hayır faaliyetlerini Ramazân öncesinde bitirmesi veya Ramazân sonrasına bırakmasıdır. Bununla birlikte, mümkün mertebe, aile ziyaretlerinden ve toplu iftar programlarından kaçınması, böylelikle de arınma ve kalbini iman ile şarj etme imkânını bulmasıdır.

Ramazân ayı, “sayılı günler” den ibaretken, nasıl olur da bu fırsatı kaçırsın?

Çok çabuk geçecek ve bitecektir!..

39 Taberani, Elbani, Sahih-i Terğib ve Terhib’de, bu rivayetin sahihun li ğayrihi olduğunu belirtmiştir.

40 Vahyu’l Kalem, c.2/43.

Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*, her sene Ramazan ayının son 10 gününü itikâf ile geçirirdi. Vefat ettiği sene ise, 20 gün itikâfta kalmıştı. Yani Ramazan ayının üçte ikisini itikâf ile değerlendirmişti.

Bundan sonra ne diyebiliriz?

Sözün bittiği yer...

Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*, bunu yapmışken, bizim bu mübarek ayda, ibadetlerden geri kalmamızı ve kalbimizi arındırmayı ihmal edişimizi hangi mazeretlerle izah edebiliriz ki?

Bazı kişilerin içinde bulunduğu şartlar, bu ayda çok çalışmayı ve diğer insanlarla ilgilenmeyi gerektiriyorsa...

Hiç şüphesiz güzel bir programla birlikte, sosyal faaliyetler ve hayır çalışmalarının yanı sıra, kişinin kendisine zaman ayırmak için gayret göstermesi durumunda, Allah'ın yardımıyla amacına ulaşacak, Ramazan ayını hakiki manada ihya etme fırsatını bulacak ve iki sevabı birden elde edecektir.

RAMAZANLA NEYİ AMAÇLIYORUZ?

ÖNSÖZ

Hamd Âlemlerin Rabbi olan Allah içindir. Salat ve Selam, peygamberlerin en şereflişi, efendimiz Muhammed *salallahu aleyhi ve sellem*'in, Onun ailesinin ve ashabının üzerine olsun...

Hiç şüphesiz, Allah *azze ve celle*'nin yaşamış olduğumuz bu dünya hayatında, iman ve takva ile beslenebilmemiz, bununla birlikte kalbimize yapışan günah ve gaflet hastalığından kurtulmamız için bizlere bazı ikmal istasyonları ihsan etmesi, O'nun bizlere bahşetmiş olduğu rahmeti ve faziletidir.

Bu istasyonlarda, yeniden canlanır, hayatımızı düzenler ve yeni bir ruhla oradan çıkarız. Hayatta karşılaşacağımız zorluklar ve engellere karşı müthiş bir kuvvet ve büyük bir motivasyon elde etmiş oluruz. Böylelikle de Allah *azze ve celle*'nin bizi yaratma sebebi olan görevimizi yerine getirmemiz daha kolaylaşacaktır.

Bu istasyonları arayan birisi, onları kolaylıkla bulabilecektir...

Bu ikmal istasyonlarından bazıları, beş vakit namaz gibi gündüştür. Bazıları da Cuma namazı gibi haftalıktır. Bazıları ise

Ramazan ayı gibi yıllıktır. Bazıları ise kişinin ömründe bir defa elde edebileceği hacc veya umre istasyonlarıdır.

Bahtiyar kişi, bu belirli istasyonlar gelmeden önce, programını yapıp, bu özel anlardan yararlanmak için önceden hazırlanan kişidir. Akıllı kişi, Allah'a olan kulluk yolculuğunda ihtiyacı olan azığı elde etmeden, bu değerli vakitlerin öylece geçip gitmesine göz yummaz.

"Siz ne hayır yaparsanız, Allah onu bilir. Bir de azık edininiz. Şüphesiz ki, azığın en hayırlısı, takvadır."⁴¹

Her sene, tek bir defa geçmekte olan en önemli istasyonlardan birisi, Ramazan ayıdır. İşte sayılı günler, bu şerefli günler üzerimize hayır ve bereketle parıldayıp, sonra da geçip gitmektedir.

Hiç şüphesiz, Allah *azze ve celle*, bizlere bu ayı hayırlar için av mevsimi kılmıştır...

Bu aydaki nafile ibadetler, diğer zamanların farzları gibidir. Bu ayda ki farzlar da, diğer zamanların 70 farzı gibidir...

Sloganı şudur: Ey günahkâr gel...

Bu ayda şeytanlar bağlanır, cehennem kapıları kapanır ve ortam rahmet ve mağfiret elde etmeye hazır hale getirilir.

Bu ay cehennemden azat olunma ayıdır.

Bu ayda cennet süslenir ve kendisine gelmek isteyenlere şöyle seslenir: "Bana geliniz ve adımlarınızı hızlandırınız. Çarşılar açık, çok değerli, paha biçilemez mallar hazır, sizi bekliyor"

Sevgili kardeşim!

Gel birlikte bu değerli vakitten gereğince faydalanmak için, hazırlığımızı yapalım. Hazırlığımızı yapalım ki, geçip gittiğinde üzülmeyselim...

Bu konuda, bize yardımcı olacak hususlardan biri, bu değerli misafiri nasıl ağırlayacağımızı biliyor olmaktır.

Bu değerli misafiri nasıl ağırlayacağız?!

Bunun için hangi araçları kullanacağız?!

Okuyacağımız bu sayfalar, Allah'ın izniyle bu soruların cevapları olacaktır.

Bu gayretlerimizin amacı Allah rızasıdır ve doğru yola eriştirecek olan da O'dur.

Cennet İçin Kolları Sıvayan Kimse Yok Mu?

Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem; "Cennet için kolları sıvayan kimse yok mu? Hiç şüphesiz cennetin hiçbir tehlikesi yoktur. Kâbe'nin Rabbine yemin olsun ki, o parıldamakta olan bir nur, insanı heyecanlandıran reyhan, yüksek inşa edilmiş köşk, fışkıran nehir, taze hurma, güzel eş, çok miktarda ziynet, güven içinde yaşanacak ebedi bir makam, meyveler, yeşillikler, ipek şal ve göz alıcı değerli eşyalardır..." buyurdu. Orada bulunanlar; "Evet, ey Allah'ın Rasûlü! Biz onun için kollarımızı sıvayanlarız" karşılığını verdiler. Bunun üzerine Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem; "Allah dilerse, deyiniz..." buyurdu. Onlar da; "Allah dilerse" dediler.⁴²

42 İbni Mace, r.4332, c.2/4332; İbni Hibban, r.7381, c.16/389; Taberani, r.388, c.1/162.

Hiç şüphesiz, bu da cennete girmek için, Allah'ın rahmetiyle birlikte, Allah'a itaat yolunda çokça gayret sarf etmemizi gerektirmektedir.

Neden olmasın ki?

Bu dünyada geçireceğimiz "sayılı günler" den sonra, uzun yıllar ve sonsuz hayat gelecektir.

Hiç kuşkusuz, kabir ehlinin en değerli isteği; bir an için bile olsa, tekrar dünyaya gelmek ve bu süre zarfında Allah'ı anmak ve Allah'a secde etmektir.

Bizim İçin Onlarda Bir İbret Yok Mu?

İçinde bulunduğumuz gaflet uykusundan uyanıp, bizi beklemekte olan kalıcı yurdumuz için hazırlanma zamanı gelmedi mi artık?

Muhakkak, biz dünyada bulunduğumuz süre içerisinde, ölüm sonrası için hazırlık yapma fırsatına sahibiz...

İşte bu fırsatlardan birisi, Ramazan ayı...

Bizi bunun için çağırmaktadır.

Gel, birlikte kurtuluşumuz için kollarımızı sıvayalım, yataklarımızdan uzaklaşalım, ailemizi kurtaralım ve nefsimize, şehvi arzularımıza karşı cihad sancağını dalgalandıralım.

Gel, birlikte Allah'ın sesine kulak verelim: "Allah katından, geri çevrilmesi imkânsız bir gün gelmezden önce, Rabbinize icabet edin. O gün; hiçbiriniz için sığınacak bir yer yoktur, inkâr da edemezsiniz."⁴³

İnsanların Ramazan Ayına Karşı Tutumu

Evet, Ramazan ayı senede sadece bir defa gelecek büyük bir fırsattır. Fakat buna rağmen, Müslümanlar bu fırsatı yeterinde değerlendirip, hakkını verebiliyorlar mı?

İnsanlardan bazıları; bu ayı büyük bir yük olarak görmekte ve bir an önce bitmesini istemektedir. Bu insanlar için Ramazan gelir ve hayatlarında hiçbir etki yapmaksızın, yaşantılarında hiçbir olumlu tesir bırakmaksızın çekip gider. Bu tür insanlar bu altın fırsattan mahrum kalmış nasipsiz insanlardır.

İnsanlardan diğer bazıları; bu mübarek ayın kıymetini bilmiş, onun için hazırlanmış, ondan faydalanmak için elinden gelen gayreti göstermiş, oruç tutmuş, namaz kılmış, taat ve ibadetlerini çoğaltmış ve Kur'an hatimleri indirmiştir.

Fakat bütün bunları yaparken; kalbini ve aklını, yapmış olduğu bu ibadetlere verememiş, bütün bunların hakikatini ve özünü kavramaktan uzak, şekilden ibaret bir yaklaşımla bunları yapmıştır.

Bütün bu ibadetleri, kendisini Allah'a yaklaştıracak, kulluğunu gerçekleştirecek birer araç olarak değil de, onları ulaşılması gereken asıl hedefler olarak görmüş, bunun neticesinde de asıl yüce hedefi görmekten uzaklaşmıştır.

Bu sınıftan olan insanlar, yapmış oldukları ibadetlerin etkisini, kalplerinde hissedebilirler. Ramazan ayı bittikten sonra, birkaç gün içerisinde bu etkinin hızlı bir şekilde gitmesi mümkündür.

Bir sınıf insan da vardır ki; bu Ramazan ayını, kalplerini uykusundan uyandırmak ve ihya etmek, böylelikle de takva

fitilini ateşleyerek içine iman doldurmak için, nadir ele geçen altın bir fırsat olarak görmektedirler.

Orucun hedefinin ne olduğunu aramış ve bunun cevabını şu ayeti celile'de bulmuştur: **"Ey iman edenler; korunasınız diye, sizden öncekilere farz kılındığı gibi, size de oruç farz kılındı."**⁴⁴

Allah *azze ve celle*'den hakkıyla korkmak ve takva, ibadetlerdeki asıl hedeftir: **"Ey insanlar; sizi de, sizden öncekileri de yaratan Rabbinize ibadet edin ki, takva sahibi olasınız."**⁴⁵

Kulun kalbinde bulunan takva miktarınca, kul Rabbine yakın veya uzak olur: **"Allah katında en değerliniz; O'ndan en çok korkanınızdır."**⁴⁶

Bu sınıftan olan insanlar bilmektedir ki; Ramazan ayının geliş sebebi, insanları Allah *azze ve celle*'ye yaklaştırmak, namazlarını artırmak ve onların kalplerini dünyadan koparmaktır. Böylelikle de, kalpleri en hayırlı gıdayla beslemektedir: **"Siz ne hayır yaparsanız, Allah onu bilir. Bir de azık edininiz. Şüphesiz ki, azığın en hayırlısı, takvadır."**⁴⁷

Bu sınıftan olan insanlar, bu fırsatı değerlendirmek için bütün gayretlerini seferber etmiş, yapmış oldukları amellerde beden ile birlikte kalplerini ve akıllarını da ortak etmişlerdir.

Hiç şüphesiz bu son sınıf, Ramazan ayından en fazla faydalanan sınıf olacaktır. Böylelikle kalbini ıslah etmiş ve Rabbine giden yolda büyük mesafe kat etmiş olacaktır.

44 Bakara, 183.

45 Bakara, 21.

46 Hucurat, 13.

47 Bakara, 197.

Kalbin İyileştiğinin Alametleri

Ramazan ayının muhatap almış olduğu kalbin iyileşmesinin göstergeleri nelerdir diye sorulsa?

İman uyandığında ve ruhu kalpte dolaşmaya başladığında, hiç şüphesiz bunun emareleri o kişinin hayatında görülme-ye başlayacaktır.

Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem, şöyle buyurmaktadır: *“Dikkat edin, hiç şüphesiz bedende bir et parçası bulunmaktadır. Bu et parçası sağlıklı olursa, bütün beden sağlıklı olur. Bu et parçası bozulursa, bütün beden bozulur. Dikkat edin bu et parçası kalptir!”*⁴⁸

Sağlıklı kalp sahibinin; hayırlı amellerde acele yarıştığını ve Allah'ın şiarlarını yücelttiğine şahit olursun. **“Kim, Allah'ın nişanelerine saygı gösterirse; şüphesiz ki bu kalplerin takvasındandır.”**⁴⁹

Sağlıklı kalp sahiplerinin; öncü ve şahsiyet sahibi olduğuna şahit olursun. **“Allah'a ve ahiret gününe iman edenler, mallarıyla ve canlarıyla cihad etme hususunda, geri kalmak için senden izin istemezler. Allah, muttakileri bilir.”**⁵⁰

Sağlıklı kalp sahiplerinin; nasihat ve icabette acele ettiğini görürsün. **“Allah'a ve ahiret gününe inanmış olanlara, bununla öğüt veriliyor. Bu, sizin için daha iyi, daha temizdir.”**⁵¹

48 Sahih-i Buhari, r.52, c.1/28; Sahih-i Müslim, r.1599, c.3/1219.

49 Hacc, 32.

50 Tevbe, 44.

51 Bakara, 232.

Sağlıklı kalp sahiplerinin; aynı şekilde dünya hususunda zühd sahibi olduğunu, Allah katında bulunan şeyler için ise hırslı olduğunu görürsün. Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem; *"Kalbe nur girdiği zaman, o kalp açılır ve mutlu olur."* buyurdu. Orada bulunanlar; bunun alametleri nelerdir? diye sordular. Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem; *"Aldanma yurdundan uzaklaşıp, ebedi yurda yönelmek ve ölüm gelmeden önce, ona hazırlanmaktır."* karşılığını verdi.⁵²

Bu Alametler, Müslümanın Allah'a Kulluk Hedefini Gerçekleştirecek Alametlerse, O Halde Bunları Nasıl Elde Ederiz?

Hiç şüphesiz, bunun yolları bizim tarafımızdan bilinmektedir. Hatta daha önceden bunların çoğunu elde ettik.

Fakat Ramazan ayında, yeniden bunları nasıl elde edebilir ve istendiği veçhiyle nasıl ulaşabiliriz?!

Bizi hedefimize ulaştıracak olan bu vesileleri, iki ana kısma ayırabiliriz:

Birinci kısım; kulun, kendisi ile Rabbinin arasını düzelttiği, vicdan ve şuur yönü...

İkinci kısım; kişinin, kendisi ile toplum arasını düzelten, toplumsal yönü...

Bu iki kısımdan birisinin elde edilip, diğerinden bigâne kalınması mümkün değildir. Müslümanın, yeryüzünde kurtuluşu

⁵² Hâkim, r.7863, c.1/28; Beyhaki, r.10552, c.7/352; Elbani, Silsileti Daifa.

ermesi ve hedefine ulaşması için, bu her iki kısmı da elde etmesi gerekmektedir.

“İhsan ederek kendini Allah’a teslim eden ve İbrahim’in dinine uymuş olandan daha güzel din sahibi kim olabilir?”⁵³ Kişinin Allah’a teslim olması vicdan ve şuur işidir. Bu vicdani durumla birlikte, bu kişinin insanlara da ih-sanda bulunması, kaçınılmaz bir gereksinimdir.

İnsanlardan bazılarının düşmüş olduğu hata, bu iki kısımdan birisine odaklanıp, diğerini ihmal etmektir.

Bütün gayretini, kendi nefsiyle Rabbi arasını düzeltmek için seferber edip de, insanlara faydalı olma yönünü terk eden kişinin imanı eksiktir.

Çünkü iman, söz ve amelden meydana gelmektedir. Hatta salih amellerin en önemli neticesi, kişinin imanını artırması ve kalpte sağlam bir şekilde yerleşmesini sağlamasıdır.

“Kim, izzet istiyorsa; izzet bütünüyle Allah’ındır. Güzel sözler O’na yükselir. Onu da salih amel yükseltir.”⁵⁴

Bazı rivayetlerde şöyle gelmektedir: Kul, salih bir niyetle; “La İlahe İllallah” dediğinde, melekler onun ameline bakar. Amelleri sözlerine muvafık ise, hem amelleri, hem de sözleri makbul olur. Şayet amelleri sözlerine muhalifse, o vakit yanlış amellerinden dolayı tövbe edene kadar, bu doğru sözleri bekletilir...⁵⁵

Buna karşın, bir Müslümanın, diri bir kalple Allah’a yönelip, O’na bağlanmayı ihmal ederek, sadece toplum içinde

53 Nisa, 125.

54 Fâtır, 10.

55 Câmiu’l-Âhkâmi’l-Kur’an, Kurtubi, c.14/211.

bulunup, insanların ihtiyaçlarını karşılamak için koşturması, onların sorunlarını çözmesi, insanlara faydalı olması, tek başına yeterli değildir. Hatta bu durum, o kişiyi olumsuz etkileyecek tehlikeli bir durumdur.

Hiç şüphesiz, Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem, bizi bu konuda uyarmış ve şöyle buyurmuştur: *"İnsanlara hayrı anlatıp da, kendi nefisini unutan kişinin durumu, insanları aydınlatmak için kendini yakan kandile benzer."*⁵⁶

Bu konuda, Rafi şöyle demiştir: *"Hiç şüphesiz, senin yapacağın en büyük hata, etrafındaki insanların hayatını düzenlerken, kendi kalbindeki karmaşaya müdahale etmemen olacaktır."*⁵⁷

Hiç Şüphesiz, Mutluluk e Huzurun, İki Ana Kaynağı Bulunmaktadır

-Allah'a ihlaslı bir şekilde ibadet etmek.

-İnsanlara ihsanda bulunmak.

Binaenaleyh, her iki işin birden olması gerekmektedir. Böylelikle, her bir taraf, ayette de belirtilmiş olduğu gibi, sağlam bir kulp olabilsin. **"Kim, ihsan ederek kendini Allah'a teslim ederse; muhakkak ki o, en sağlam kulpa sarılmıştır."**⁵⁸

56 Taberani, Elbani, Sahih-i Tergib ve Terhib'te bu rivayetin sahih ve gayrihi olduğunu belirtmiştir

57 Vahyu'l-Kalem, c. 2/43

58 Lokman, 22

BİRİNCİ KISIM

ALLAH İLE ARAMIZDAKİ İLİŞKİLER

Ramazan ayı, bir Müslümanın kalbini ihya etmesi ve Rabbi ile bağlarını güçlendirmesi için birçok araç barındırmaktadır.

Birincisi

Oruç...

Oruç, kişinin nefesine sahip olması ve onu kontrol altına alabilmesinin en büyük aracıdır. Nefis, kulun Allah'a yolculuğunda, önünde bulunan en büyük engeldir. Nefsin özelliği, sürekli olarak sorumluluktan ve haklardan kaçmaktır.

Binaenaleyh, nefsi terbiye etmenin en iyi yolu oruçtur. Oruç ile kişinin şehevi arzuları zayıflar.

Bu araçtan faydalanmak istiyorsak, günün çoğunu uyuyarak geçirmemeliyiz. Bununla birlikte, iftarda aşırı yemekten ve içmekten de kaçınmalıyız. Yemek soframızda çok çeşitten kaçınmalı, bir veya iki çeşit yemekle yetinmeliyiz.

Hâlimi, şöyle demiştir: Kişinin, helal olan her yemekten, bedenini ağırlaştıracak kadar yemesi gerekmez. Böyle yaptığında, uyku halinin ağır basmasına sebebiyet verir. Böylelikle de ibadetlerden uzak kalır. Bunun için, açlığını bastıracak bir

miktar yemek yemelidir. Kişinin yemek yemekteki amacı, ibadet yapabilecek gücü elde etmesi olmalıdır.

Oruçlu kişinin, yeteri miktarda yemek içmekle yetinmesiyle birlikte, yeteri miktarda konuşmayla yetinmesi ve fazla gülmemeye de dikkat etmesi gerekmektedir. "Diline sahip ol" sloganını kendimize şiar edinmemiz gerekir. Sözlerimiz boş sözler ve diğer dil felaketlerinden uzak olmalıdır.

İkincisi

Mescitlerden Uzak Kalmamak...

Mescitlerin, kalbin aydınlanmasında büyük payı bulunmaktadır.

Allah *azze ve celle*'nin "Allah, yerlerin ve göklerin nurudur" ayet-i celilesi'nin sonunda; "Allah; dilediğini nuruna kavuşturur. Allah; insanlara misaller verir. Ve Allah; her şeyi bilendir."⁵⁹ buyurmaktadır. Allah *azze ve celle*, bir sonraki ayet-i celilesinde, bu nura sahip olmanın en büyük yerinin neresi olduğunu haber vermektedir; "O evlerde ki; Allah, onların yüceltilmesine ve içlerinde kendisinin adının anılmasına izin vermiştir. Onlar da sabah akşam O'nu tesbih ederler."⁶⁰ Mescitlerde, kalpler Allah'a bağlanır ve nefis günahlardan engellenir.

Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*; "Size, Allah'ın günahlarınızı sileceği ve derecenizi yükselteceği ameli haber vereyim mi?" buyurdu. Orada bulunanlar; Evet, ey Allah'ın Rasûlü! dediler. Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*; "Zorluğa

59 Nur, 35.

60 Nur, 36.

rağmen abdest alıp, çok adımla mescide gitmek ve bir namazı kıldıktan sonra, öbür namazı beklemektir. İşte ribat (bağ) budur... İşte ribat (bağ) budur..." buyurdu.⁶¹

Hiç şüphesiz, Müslümanın kalbi, imana çağıran etkenlerle, şehvi arzulara çağıran etkenler arasında sürekli bir şekilde halden hale değişir. Bunun için de, kalbinin iman üzere sabit kalması, bağlanması gerekir. İşte bu durum, mescidin önemini ortaya koymaktadır.

Ebu Hureyre radiyallahu anh; "Ey iman edenler; sabredin, sebat gösterin, nöbet tutun ve Allah'tan sakının ki, felah bulasınız."⁶² ayet-i celilesi hakkında şunları aktarmıştır: "Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem zamanında, nöbet tutulan savaşlar bulunmamaktaydı. Burada geçen bekleme ve nöbet, bir namaz kılındıktan sonra, diğer namazın beklenmesi kastedilmektedir."⁶³

Erken vakitte, mescitlere gitmeli ve bir ihtiyaç olmadığı sürece, namazdan sonra yerimizi terk etmemeliyiz ki, bu şekilde meleklerin bizim için yapacakları duaya nail olabilelim.

Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem, şöyle buyurmaktadır: "Hiç şüphesiz, sizden biriniz namaz kıldığı yerden kalkmadığı sürece ve abdestli olduğu sürece, melekler onun için; 'Allah'ım onu bağışla... Allah'ım ona merhamet et...' diye dua ederler."⁶⁴

61 Sahih-i Müslim, r.251, c.1/219.

62 Âl-i İmran, 200.

63 İman bölümü, c.3/70.

64 Ahmed bin Hanbel, r.8106, c.2/312; Ebu Davud, r.469, c.1/127; Nesai, r.733, c.2/55. Ahmed Muhammed Şakir bu rivayetin sahih olduğunu belirtmiştir.

Müslüman bacılarımızın da, evlerinde kendileri için namazgâh edinmeleri, namaz için erken vakitte buraya gitmeleri, namazı beklemeleri, ezanı müezzinle birlikte tekrar etmeleri ve imkânları elverdiği sürece de bu namazgâhlarında fazla zaman geçirmeleri gerekir.

Üçüncüsü Kur'an'ı Kerim...

Ramazan ayı, Kur'an ayıdır...

Bu ayda, Kur'an eğitimi vermek, Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in tavsiyelerinden birisidir. Hiç şüphesiz bu ayda Kur'an ile meşgul olmak, kalbin aydınlanması, doğru yolu bulması ve şifa bulmasının en önemli araçlarından biridir.

"Ey insanlar; size Rabbinizden bir öğüt, göğüslerde olana bir şifa, Müminler için bir hidayet ve rahmet gelmiştir."⁶⁵

Müminin Allah ile olan bağı, Kur'an ile olan bağı ölçüsündedir. Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem, şöyle buyurmuştur: *"Size müjdeler olsun!.. Hiç şüphesiz, bu Kur'an'ın bir ucu Allah'ın elinde, diğer bir ucu da sizin elinizdedir. Onu sıkı sıkıya tutunuz! Hiç şüphesiz, siz ona tutunduğunuz sürece sapmazsınız ve helak olmazsınız..."*⁶⁶

Bu Kur'an, ancak Allah azze ve celle'nin bizden istediği şekilde onunla muamelede bulunmamız halinde, Müslümanı

⁶⁵ Yunus, 57.

⁶⁶ Bezzar, r.3421, c.8/346; Taberani, el-Kebir, r.1539, c.2/126; es-Sağır, r.1044, c.2/209; Salih-i Câmi, r.34. Elbani bu rivayetin salih olduğunu belirtmiştir.

Allah'a yaklaştıracak olan, kalbini nurlandırıp, hidayete erişti-recek ve şifa verecek olan bir araç olabilir...

Hiç şüphesiz Kur'an, sadece dille okumamız için inmemiş-tir. Bilakis, düşünmemiz ve bize fayda verecek manaları oku-yup çıkarmamız için inmiştir.

"Ayetlerini düşünsünler ve akıl sahibi olanlar öğüt alsınlar diye, sana mübarek bir kitap indirdik."⁶⁷

Seleften bazıları şöyle demiştir: Kur'an'ın yanına oturduk-tan sonra kalkan birisi; ya bundan kazançlı olarak, ya da za-rarlı olarak kalkar.

"Kur'an'dan; müminler için rahmet ve şifa olanı indi-ririz. Zalimler için ise ancak hüsranı artırır."⁶⁸

Hiç şüphesiz, daha önce sayısız defa, manasını düşünüp, tefekkür etmeksizin Kur'an'ı sadece dilimizle okuduk. Bunu yaparken tek bir amacımız vardı, o da okumayı bir an önce bitirmek ve Kur'an'ı hatim etmek... Hatta bazılarımız, kaç defa Kur'an'ı hatim ederiz diye yarışıyordu. Özellikle de Ramazan ayında...

Bu yaptıklarımızdan, gerçek anlamda ne fayda gördük?

Bu şekilde okuduğumuz Kur'an, hayatımızda neleri de-ğiştirdi?

Hiç şüphesiz, kalbimizi ortak etmeden, sadece dille oku-duğumuz Kur'an, çok miktardaki değersiz talaşa benzer.

67 Sad, 29.

68 İsra, 82.

Bu durum, asırlardır Salihlerin dikkat çekmeye çalıştığı gerçeğin ta kendisidir.

Ali radiyallahu anh şöyle demiştir: "Düşünmeksizin yapılan kıraatten hayır gelmez!"

Hasan radiyallahu anh da şöyle demiştir: "Senin aklın, okumakta olduğun Sure'nin sonunu getirmekte iken, bu kıraat kalbini nasıl yumuşatsın ki?"

İbni Kayyim rahimehullah da bu konuda şunları aktarmaktadır: "Kalp için; Kur'an'ı, manasını düşünerek ve tefekkür ederek okumaktan daha faydalı bir şey yoktur. Hiç şüphesiz, Kur'an kendisinden önce inen bütün vahyi, Âlemin hallerini ve Ariflerin makamlarını içinde toplamıştır. Şayet insanlar, manasını düşünerek Kur'an okumanın faziletini bilmiş olsalardı, her şeyi bırakır onunla meşgul olurlardı. Bir ayetin, manası düşünülerek okunması, manası düşünülmeden ve tefekkür edilmeden okunan bir hatimden daha hayırlıdır."

O halde, gelin hep birlikte bu Ramazandan itibaren, Kur'an ile olması gerektiği şekilde, hakiki anlamda bir bağ kuralım.

Kur'an'dan Nasıl Faydalanırız?

Kur'an, kalbi yumuşatmanın en önemli aracıdır.

Vuheyb bin Verd, şöyle demiştir: "Hadis ve vaazlara baktık; kalpleri yumuşatmak ve hüznlenmelerini sağlamak için, Kur'an'ı manasını anlayarak ve tefekkür ederek okumaktan daha etkili bir araç bulamadık."

Olması gerektiği şekilde Kur'an okumak, Ebu Hâmid el-Gazali'nin de dediği gibi; dilin, kalbin ve aklın birleşmesiyle mümkündür.

- Okumada dilin görevi; harfleri yavaş ve anlaşılır bir şekilde okumaktır.

- Aklın görevi; okuduklarının manasını düşünmektir.

- Kalbin görevi de; Kur'an'da geçen emir ve yasaklardan öğüt almak ve etkilenmektir.

Dil okur, akıl tercüme eder ve kalp de bundan etkilenir ve nasihat alır...⁶⁹

Aktaracağımız bu maddeler, Allah'ın yardımıyla Kur'an'dan, hakkıyla faydalanmamıza yardımcı olacak etkenlerdir:

1- Okumaya başlamadan önce, Allah *azze ve celle*'ye, Kitabıyla kalplerimizi nurlandırması ve ihya etmesi, manasını anlayıp, tefekkür ederek, etkilenmemiz için dua etmeliyiz. Böyle bir duanın, kalbimizi Kur'an'a hazırlamada büyük bir payı vardır.

“O'na yönelenden başkası ibret almaz. Öyleyse kâfirler istemese de, siz dini yalnız O'na halis kılanlar olarak Allah'a dua edin.”⁷⁰

2- Çokça Kur'an okumak, onun için uzun zaman ayırmak ve mümkün mertebe bunu, gürültüden uzak, sessiz bir ortamda yapmak. Bu şekilde yapıldığında, dikkatimiz dağılmaksızın okumaya odaklanmamız daha kolay olacaktır.

⁶⁹ İhya-i Ulumiddin, c.2/58.

⁷⁰ Mûmin, 13-14.

Tabi bununla birlikte, okumaya başlamadan önce, abdest almayı ve misvak kullanmayı da unutmamalıyız.

3- Kur'an'ı Mushaf'tan okumalı, okurken de duyulacak bir sesle ve tertil ile ağır bir şekilde okumalıyız. Tertil'in okuduklarımızın duyu organlarında etkili olmasında büyük payı bulunmaktadır. Böylelikle de okuduklarımızı anlayıp, tefekkür etmemizi sağlayarak, imanımızın artmasında etkisi olur.

4- Sakin ve hüzünlü bir şekilde okuyup, gunne ve uzatmalara dikkat ederek, Kur'an ayetlerini anlamalı, yaşamalı ve etkisi altına girmeliyiz. Bu sebeple Kur'an'ı okurken etkilenmek için hüzünlü bir sesle okumalıyız.

5- Kur'an ayetlerinin manalarını, genel anlamda bilmeliyiz ki, okuduğumuz zaman ayetlerle irtibata geçebilmek için aklımızı kullanabilelim. Bu söylediğimden, okuduğumuz her kelimedede durarak manasını öğrenip, sonra da bir diğer ayetin manasına geçmemiz gerektiği anlaşılmamalıdır. Bilakis benim kastettiğim, okuduğumuz ayetin veya ayetlerin, genel anlamda ne ifade etmek istediğini bilmemiz gerektiğidir. Böylelikle rahat ve akıcı bir şekilde okumuş oluruz.

6- Kur'an'ı okurken, sanki bizzat sana inmiş gibi, o şuur ile okumaktır. Yine yapman gerekenlerden biri de, okumakta olduğun ayetlerle irtibata geçip, geçen ifadelere dilinle sesli bir şekilde karşılık vermek ve dualara; Âmin... demendir.

7- Kalbinin etkilendiği ayet veya ayetleri, etkisinin daha da artması için tekrarlamak, böylelikle de, kalbe girmeye

başlayan nuru ve bu anlarda tesis edilen imanı daha da artırmaktır.

8- Kur'an okurken, yanımızda kısa bir Kur'an tefsirinin bulunmasında fayda vardır. Böylelikle, manasını anlamakta zorlandığımız bazı ayetlerin açıklamasına bakabiliriz. Her ne kadar, Kur'an okurken o atmosferden çıkmamak ve manevi coşkuyu bölmek için, mümkün olduğunca Kur'an kıraatini bölmek en güzeli olsa da, bazen o an için manasını öğrenmek istediğimiz bir kelimeyle karşılaşabiliriz. Bunun için de yanımızda bulundurduğumuz Kur'an tefsirinden faydalanabiliriz.

Dördüncüsü Gece İbadetleri...

Gece ibadetleri, kalbin ihyasında önemli yer tutan araçlardan biridir.

Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*, şöyle buyurmaktadır: *"Gece ibadetlerinden geri durmayınız. Hiç şüphesiz bu sünnet, sizden önceki Salihlerin alışkanlığı, sizi Allah'a yaklaştıran ve kötülüklerden alıkoyan, bedenden hastalıkları uzaklaştıran bir amel ve günahların kefaretidir..."*⁷¹

Hiç şüphesiz, gecenin ikramına yönelerek, diğerleriyle birlikte gecenin sunduğu ganimetleri bölüşmek, kalpte imanı filizlendirmenin en büyük yollarından biridir.

⁷¹ Tirmizi, r.3549, c.5/552; Beyhaki, r.4425, c.2/502; Sahih-i Câmi, r.4079. El-bani, sahih olduğunu belirtmiştir.

Allah azze ve celle, hadleri, farz namazları ve diğer farzları teşri etmeden önce, Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'e ve Sahabe-i Kiram'a, gece namazlarını farz kılmıştı.

Çünkü kişi, gecenin karanlığında Rabbiyle yalnız kaldığında ve kalbi O'na bağlandığında, kalbi temizlenir ve üzerine nur iner...

Kuşkusuz bu büyük amel; Kur'an'ı düşünmeyi ve tefekkürü, Rabbi Subhânehu ve Teâlâ'ya karşı boyun eğişin ve alçalışmanın sembolü olan rükû ve secdeyi, bir de Allah'a yaklaşıma fiilini, bir araya getirmektedir.

Şartlar ne olursa olsun, kalkıp ihya etmediğimiz bir gecemiz olmasın!

En faziletli olan, Teravîh namazından sonra uyuyup, teheccüd namazı kılmaya ve istiğfarda bulunmaya yetecek kadar fecir doğmadan önce kalkıp, o geceyi ihya etmektir. Umulur ki, seher vaktinde, Rahman'a münacat ederken, içimize çektiğimiz o güzel hava, bizim gerçek manada hayatın tadını hissetmemize sebep olur...

Bazı salih kişiler, şöyle demişlerdir:

Dünyada; gece ibadetlerinde, yakarıшта bulunanların, kalbinde hissetmiş olduğu tadın dışında, cennet ehlinin nimetlerine benzeyen başka bir şey yoktur.

Muhammed İkbal, şöyle demiştir: "İster ilim ehliyle birlikte ol, istersen de hikmet ehliyle birlikte ol, seher vakti yakarışlarıyla geri dönmediğin sürece, bir kazanımın olmuş olmaz."

Allah'ın rahmeti üzerine olsun, bu sözleriyle şunu kast etmiştir: İster etkili bir vaiz ol, ister kalabalıkları galeyana getiren bir hatip ol, istersen de çok başarılı bir davetçi ol...

Ne olursan ol!

Ancak, şöhret ve güç elbiseni çıkarıp, sahte unvanlarını bir kenara koyup, Rabbinin gazabından korkan bir kul olarak, O'nun Rahmetine sığındığın bir anlık, sefer vaktin varsa, kendine fayda verebilirsin.

Öyleyse, amacına ulaşmak için hazırlığını yap, hedefine odaklan, uykusu hafif biri ol ve Rabbinle baş başa kalmak için seher vaktini gözle.

Gece İbadetini Anlamak...

Allah bizlere fecirden önce, ibadetlerle geceyi ihya etme fırsatı verecek olursa, yapmamız gereken, sadece kıyam ve kıraati uzatmak yerine, bunlarla birlikte rükû ve secdeyi de uzatmaktır.

Kişinin Rabbine en yakın olduğu yer, secde halidir. Secde halindeyken, kişinin boyun eğişi ve nefsinin küçük düşürmesi, bütün kâinatı elinde bulunduran sonsuz kudret sahibine olan ihtiyaç ve fakrını, gerçek anlamda hissettiği haldir.

Kişinin secde halindeyken Rabbine yakarışı, O'na sığındığı, O'nu razı ettiği, hata ve günahlarına karşı af ve anlayış dilettiği ve O'na karşı boyun eğişi ve teslimiyetini ortaya koyduğu en yüce makamdır.

Kul, bu makamdayken, Rabbine ihtiyaçlarını arz eder ve taleplerde bulunur.

Secde Et ve Yaklaş...

Secdenin bizim için ihtiyaçlarımızı karşılayacağı ve bizi aşama aşama Rabbimize yaklaştıracığına dair kanaatimiz oluştuğunda, yapmamız gereken; gözyaşlarımızın sağanak bir şekilde aktığı hararetle bir secdeye kapanmalıyız. Böylelikle gözyaşlarımız, Rabbimize yazmış olduğumuz mektubun mürekkebi olmuş olsun...

Abdullah bin Mübarek şöyle demektedir:

Gece karanlığı çöktüğünde onları içine aldı, yanlarından ayrıldığında onlar rükûdaydı.

Korku uykularını kaçırdı ve kalktılar, güven içinde olanlar ise derin bir uykudadır.

Onlar karanlığın altında secde halinde, hıçkırıkları göğüslerinden fışkırmaktadır.

Geceyi İhya Etmekten Mahrum Kaldığımızda Ne Yapmalıyız?

Bazen, gece teheccüde kalkmak için bütün tedbirleri almamıza rağmen, sabah ezanıyla uyanırız...

Bu durumda ne yapmalıyız?

Hiç şüphesiz bu durum, Allah'tan bize gelmiş olan ve çok anlam içeren bir mesajdır.

Bu mesajlardan biri; bu ibadetten mahrum kalmamızın sebebi, işlemiş olduğumuz bir günah veya üzerimizdeki görevlerden birinde kusurlu davranmış olmamız olabilir.

Bir diğer mesaj; gece namazına kalkmak isteğimiz yeterince kuvvetli ve samimi olmayabilir.

Bir diğer mesaj; bizim bu durumda ne yapacağımızı gözlemlemek için, Allah tarafından bir imtihan olabilir.

Böyle bir şey, başımıza geldiğinde yapmamız gereken, namazlarımızda ve dualarımızda Allah *azze ve celle*'ye sığınmak, af dilemek, O'na yaranmak için elimizden geleni yaparak O'nun rızasını kazanmaya çalışmak olmalıdır.

Bunun yanı sıra, gizli sadaka vererek de Rabbimizin bizim üzerimizdeki öfkesini söndürme yoluna gitmeliyiz.

Bu hususta, Sahih-i Müslim'de geçen rivayette, Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'in tavsiyesi, gece namazlarını kaçıran bir kişi, bunu sabah namazı ile öğle namazı arasındaki vakitte kılması yönündedir.

Bazen de, gece uyanmamıza rağmen, namaza başladığımızda kalbimiz dünyalıklarda gezinerek, namazdan uzaklaşır. Ne zaman kendimizi Allah'a vermeye gayret etsek, dikkatimiz dağılır ve toparlayamayız.

Bu durumda ne yapmalıyız?

İbni Kayyim şöyle demektedir: "Gece karanlığında, efendinin önünde oturduğunda, çocuklar gibi davran. Hiç şüphesiz, çocuk babasından bir şey istediğinde ve istediğini alamadığında ağlar."

Bu durumda, bizim yapmamız gereken; ısrarla ve ısrarla Allah'a yakarmak ve tekrar ve tekrar ondan af dilemektir. Bize kapılar açılana kadar bunu tekrar etmektir. Allah *subhânehu ve teâlâ* şöyle buyurmuyor mu?

"Onlar, hiç değilse kendilerine bir azabımız geldiği zaman; yalvarmalı değiller miydi?"⁷²

Gece namazlarına kalkamamak ve kalkıyor olsak da kalbimizle O'na yönelememek de, Allah'tan gelen bir azaptır. Bu durumda bize düşen, bizi affetmesi ve olmamız gereken halleri bize nasip etmesi için O'na yalvarmak, yakarmak ve bunda ısrar etmek olmalıdır.

Beşincisi

Faziletli Vakitlerden Faydalanmak...

İbni Receb rahimehullah şöyle demektedir: "Hiç şüphesiz Allah *azze ve celle*, bazı ayları diğer aylardan üstün kılmıştır. Aynı şekilde bazı günler ve geceleri de diğerlerinden üstün kılmıştır. Örneğin Kadir gecesini bin aydan üstün kılmıştır.

Bütün bu faziletli zamanlarda, kişiye düşen görev, kendisini Allah'a yaklaştıracak amel ve taatlerde bulunmaktır. Allah *azze ve celle*'nin bu vakitlerde tatlı esintileri bulunmaktadır. İsteyen kişi bu vakitlerde o esintilerden istediği kadar, rahmet ve faziletinden nasiplenir.

Bahtiyar kişi bu mübarek aylar ve günlerde, gereken ibadet ve taati yaparak, üzerine düşen vazifeyi yerine getirerek Rabbine yaklaşan kişidir. Böylelikle Rabbinin rahmet ve mağfiretine erişerek, cehennemden kurtulup, o korku ve dehşetinden emin olur.

Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem, şöyle buyurmaktadır: "Hiç şüphesiz, Rabbinizin zaman içinde bazı vakitlerde ikramları vardır. Bu vakitlerdeki ikramları elde etmek için gayret

⁷² En'am, 43.

gösterin. Ola ki, sizden biriniz bu vakitlerdeki ikramlara denk gelir de, o vakitten sonra artık hiç günahkâr olmaz..."⁷³

Hiç şüphesiz, özel vakitlerdeki bu özel ikramlar, elde etmeye çalışanlara nasip olur. Bundan gafil olanlara gelince, Allah onlara rahmet etsin.

Üç vakit vardır ki, âlimler bu vakitleri, ibadet ve taat ile Allah'a giden kulluk yolculuğu olarak isimlendirmektedirler. Bu vakitler;

-Gecenin sonu.

-Günün ilk vakti.

-Gün sonu.

Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem, şöyle buyurmaktadır: *"Hiç şüphesiz, bu din kolaylık dinidir. Kim bu dine galip gelmeye çalışırsa, dine galip gelemeyiz, din ona galip gelir. Doğru olun, yakınlaştırın ve müjdeleyiniz. Günün başında, sonunda ve gecenin bir bölümüyle, ibadetlerde bulunarak yardım alınız..."*⁷⁴

Sabah ve akşam vakitlerindeki zikirlerin ve bu vakitlerde Allah'ı anan kişinin fazileti hakkında birçok nas varit olmuştur. Selef, günün başlangıcından ziyade, gün sonuna daha fazla önem vermişlerdir.⁷⁵

İmam Hasan el-Benna rahimehullah şöyle demektedir:

Değerli kardeşim!..

⁷³ Taberani, el-Kebir, r.519, c.19/233; el-Evsat, r.2856, c.3/180; Câmiu'd-Daifa, r.1917. Elbani.

⁷⁴ Sahih-i Buhari, r.39, c.1/23.

⁷⁵ Letâifu Mearif, İbni Receb el-Hanbeli.

Önünde; her günün başlangıcında bir miktar, gün sonunda bir miktar ve geceden bir miktar vakitte, temiz bir ruh ile Mele-i Âla'ya yükselme fırsatın bulunmaktadır. Böylelikle dünya ve ahiretin en hayırlı amellerini elde edebilirsiniz.

Önünde; Allah'ın Kitabı'nın ve Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'in sünnetinin yönlendirmiş olduğu, Allah'a itaat etme mevsimleri, ibadet günleri ve Allah'a yakınlaşma geceleri bulunmaktadır.

Öyleyse...

Bu vakitlerde, Zakirlerden olmaya gayret et. Gafillerden olma.

Öğrendikleriyle amel edenlerden ol, gevşeklerden olma.

Bu vakitleri ganimet bil.

Vakit kılıç gibidir. Kılıçla vuruşma. Ondan daha tehlikeli bir şey yoktur.

Bu değerli vakitlerden, haftalık olanına gelince; Cuma gününün büyük bir şerefi bulunmaktadır. Bu günde bir vakit vardır ki, bu vakitte dualara icabet edilir. Öyleyse, o değerli vakti elde etmek için gayretli olmalıyız.

İmam Nevevi *rahimehullah* şöyle demektedir: Cuma günü, gün doğumundan, güneşin batımına kadar duayı arttırmalıyız ki, dualara icabet edildiği o değerli vakte denk gelebilelim...⁷⁶

Bize düşen, bu mübarek günde daha fazla gayretli olmaktır. Bu güne özel bir program bırakmalıyız. En güzel şekliyle

⁷⁶ El-Ezkar, Nevevi, s.129.

Cuma namazını eda etmek için de, erken vakitte mescide gitmeliyiz.

Her ne kadar, Ramazan ayının diğer aylara nazaran bir fazileti, bir üstünlüğü bulunuyorsa da, Kadir gecesinin daha büyük bir şerefi bulunmaktadır.

Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem, şöyle buyurmaktadır: *"Kim iman ederek ve ecrini umarak, Kadir gecesini ikame ederse, geçmiş günahları bağışlanır."*⁷⁷

Kadir gecesini, Ramazan ayının son 10 gününde aramalıyız. Bunun için, Ramazanın son 10 gününde daha fazla gayretli olmalıyız. Hiç şüphesiz, Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem, Ramazanın son 10 günü olduğunda, hanımlarına yaklaştırmaz, gecelerini ihya eder ve alisini de ibadetler için uyandırır...

Bu değerli dönemlerden birisi de; Hacc'a eşdeğer olan, Ramazan ayındaki Umre'dir. Bu nedenle, Umre yapmak için bu ayda gayret göstermeliyiz.

Her birimizin, bu değerli vakitlerden hakkıyla faydalanmak için, kendisine uygun bir şekilde program yapması gerekmektedir. Bu vakitlerden birini kaçırdığında, geri kalan vakitleri bırakmaması gerekir...

Altıncısı

İtikâf...

İtikâf, Allah'a ibadet etmek için mescide kapanmaktır. Ramazan ayında da, bu ayın dışında da itikâfta bulunmak müstehaptır. İtikâfın en faziletlisi, bin aydan daha hayırlı olan

⁷⁷ Sahih-i Buhari, r.1802, c.2/672.

Kadir gecesine denk gelmek için, Ramazan ayının son 10 gününde yapılmasıdır.

İmam Ahmed, itikâfta bulunan kişinin, insanlara karışmaması, ilim dersi vermemesi ve hatta Kur'an dersi dahi vermesi gerektiği görüşünü belirtmiştir. İtikâftaki kişinin, nefsiyle baş başa kalması, Rabbine münacatta bulunması, bütün vakitini zikir ve duaya ayırması gerekmektedir.

İtikâf, insanlardan ve cemaatlerden uzak kalmaması gereken Müslümanın, şeriatın nezdinde tek meşru halveti ve insanlardan uzaklaşma halidir.

Her ne kadar kısa olsa da, bir Müslümanın, Ramazan ayının bu sayılı günlerini ve gecelerini ganimet bilerek, itikâfa niyet edip, Allah *azze ve celle* ile baş başa kalarak, mümkün olduğunca faydalanabilmek için, elinden geleni yapması gerekir.

Ramazan ayının son 10 gününde itikâfa girmek için istekli olmalıyız. Bunu yapmaya imkân bulamıyorsak, en azından gecelerini ihya etmeliyiz. Özellikle tekli gecelerde kendimizi ibadete adanmalıyız. En azından bu gecelerde insanlardan, konuşmaktan ve bizi Rabbimizle baş başa kalmaktan alıkoyacak bütün fiillerden uzak durmalıyız.

İbni Receb *rahimehullah*, bu konuda şöyle demektedir: "İtikâfın hakikati; kendimizi, yaratanın hizmetine vermek için, yaratılanlarla irtibatımızı kesmektir."

Müslüman bacılarımız, (Hanefilerin görüşüne göre;) evinde edinmiş olduğu namazgâhında itikâfa girmeli, gününün belli bir bölümünü burada geçirerek, Rabbi ile baş başa kalmalıdır.

Yedincisi

Dua...

Dua da bir ibadettir. Bunun dışında kader geri çevrilmez. Bu ibadetle kul; bütün kâinatın sahibi karşısında, acizliğini ve fakirliğini itiraf etmiş olur.

Duanın daha faziletli olduğu belirli bazı vakitler bulunmaktadır; ezan ile kamet arasındaki vakit, namazlardan sonraki vakit, gecenin son üçte birlik bölümü, Cuma günü imamın minbere çıktığı vakitle, Cuma namazını bitirdiği zaman arasındaki vakit, aynı şekilde Cuma gününün son vakitleri, Kadir gecesı veya yağmurun yağması esnasındaki vakit faziletli vakitlerdendir.

Aynı şekilde oruçlu kişinin duası ve yolcunun duası da makbuldür.

Ramazan ayının her gecesinde, Müminler cehennemden azat olunurlar.

Kulun Rabbine en yakın olduğu yer, secde halidir.

Bizim üzerimize düşen, bu değerli vakitleri ganimet bilerek bu vakitlerde Allah'a boyun eğip, acizliğimizi itiraf edip, O'na sığınmak ve O'na yakarmaktır...

O'nu överek, O'nun teveccühünü kazanmaya çalışmalı, dünya ve ahiretten bizim için hayırlı olanı istemeliyiz. Dua ederken de, kalbin gafil ve umursamaz olduğu boş sözlerden ibaret dualardan kaçınmalıyız.

Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur: "Şunu biliniz ki, Allah gafil ve umursamaz kalpten gelen duaya icabet etmez!"⁷⁸

⁷⁸ Tirmizi, r.3479, c.5/517; Hâkim, r.1817, c.1/670; Silsiletu Sahiha, r.594.

Dünyanın dört bir yanında zulme maruz kalan Müslümanlara da çokça dua etmeliyiz. Filistin'de mücadele veren Müslümanlara özellikle duamızda yer vermeliyiz. Bununla birlikte, dünyanın birçok yerinde Allah'a ve Rasûlüne kafa tutan, düşmanlık eden zalimlere de beddua etmeliyiz. Umarız ki Allah *subhânehu ve teâlâ*, Müslümanları içinde bulunmuş olduğu sıkıntılardan kurtarır, acılarını hafifletir ve vaat etmiş olduğu yardımı gönderir.

“Biz, suç işleyenlerden öç aldık. Çünkü Müminlere yardım etmek üstümüze bir haktır.”⁷⁹

Sekizincisi

Sadaka...

Hiç şüphesiz, Allah'ın Kitabına dikkatlice bakan bir kişi, Müslümanları Allah yolunda infak etmeye teşvik eden çok sayıda Ayet-i Celile ile karşılaşacaktır.

Kuşkusuz, Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*, insanların en cömerdiydi. En cömert olduğu dönem de, Ramazan ayı idi.

“Onların mallarından sadaka al ki, bununla onları temizleyip arıtmış olasın.”⁸⁰

Sadakada ilk fayda gören kişi, bizzat sadakayı veren kişidir. Çünkü sadaka vermek, kişiyi cimrilik hastalığından ve günahlardan kurtarır.

79 Rum, 47.

80 Tevbe, 103.

Nefsin, dünyanın çekim gücünden kurtulmasının ve göğün doğru yükselişinin başlangıç noktası, fitratında var olan cimrilik hastalığından kurtulmasıdır. Bunu da, Allah yolunda infak etme sonucunda elde edebilir. Böylelikle, bu haslet onun için bir karakter halini alır, dünya sevgisi kalbinden çıkar ve dünyalıklarda zühd sahibi olur.

Tasadduk etmek, dünya ve ahirette büyük bir fazilettir. Bu ibadet, hastalıkları tedavi eder, belâları def eder, işleri kolaylaştırır, rızkı artırır, kötülükleri önler, günahların etkisini temizler ve Rabbin öfkelerini dindirir. Sadaka kıyamet gününün sahibine gölge olur, onu cehennem ateşinden korur ve ondan azabı uzaklaştırır.

Sadaka, kulun Rabbine olan yolculuğunda kuvvetli bir bağdır.

“Akrobaya, yoksula ve yolda kalmışlara hakkını ver. Bu; Allah’ın rızasını dileyenler için daha hayırlıdır ve işte onlar; kurtuluşa erenlerdir.”⁸¹

Bu ameli terk etmek için, kimsenin bir mazereti bulunmamaktadır. Allah *azze ve celle*, bizim için infak etmemiz gereken muayyen bir miktar belirlememiştir. Bu kapı bütün herkesin önünde açıktır. Herkes gücü nispetinde, infak edebilmektedir.

İnfakın, istenen faydayı verebilmesi için, düzenli bir şekilde günlük yapılması gerekmektedir.

“Onlar ki; mallarını gece ve gündüz, gizli ve açık infak ederler. İşte onların mükâfatı Rabları katındadır. Onlar için korku da yoktur, üzülecek de değildir.”⁸²

81 Rum, 38.

82 Bakara, 274.

Bir hurma parçası bile olsa, her gün sadaka vermeyi alışkanlık haline getirelim. Evimizde, bunun için bir kasa belirleyecek olursak, buraya bırakmış olduğumuz sadakayı ihtiyaç sahiplerine vermemiz daha kolay olacaktır.

Dokuzuncusu

Fikir ve Zikir...

Allah *azze ve celle*'nin zikredilmesi, anılması kalbin gıdası ve hayat kaynağıdır.

Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*, şöyle buyurmaktadır: "Rabbini anan kişi ile Rabbini anmayan kişi, diri ile ölüye benzer."⁸³

İbni Teymiye *rahimehullah*, bu hususta şunları söylemektedir: "Balık için su neyse, kalp için de zikir odur. Balık sudan uzak durursa, hali nice olur?"

Cennetin binaları zikirle inşa edilir. Kişi Allah'ı anmayı durdurduğu zaman, melekler de cennetteki binaların inşasını durdurur. O kişi tekrar Allah'ı anmaya başladığında, melekler de inşaata devam ederler..."⁸⁴

Fakat kişi, Allah'ı anarken dilinin söylediklerine kalbini de ortak etmeli ve bu konuda rivayet edilmiş hadis-i şeriflerde geçen lafızlarla zikir yapmalıdır. Bununla birlikte, bu zikirleri yaparken tefekkür ibadetini de ihmal etmemelidir.

"Muhakkak ki göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün birbiri ardınca gelmesinde; akıl sahipleri

83 Muttefekun Aleyh.

84 El-Vabilu's-Sayyib, İbni Teymiye.

için elbette ayetler vardır. Onlar ki; ayakta, oturarak ve yanları üstü yatarken Allah'ı anarlar, göklerin ve yerin yaratılışını düşünürler. Rabbimiz; Sen bunları boşuna yaratmadın, sen pak ve münezzehsin, bizi, o ateş azabından koru, derler.”⁸⁵

Hasan-ı Basri *rahimehullah* şöyle demiştir: “Hiç şüphesiz, akıl sahipleri zikirle fikre ulaşırlar, fikir ile de zikre ulaşırlar. Böylece kalpleri dile gelir. Kalpleri konuştuğunda da, hikmetle konuşur.”

Nerede olursa olsun, başlangıç düşünmekle olur. Sonrasında buna uygun zikir gelir.

Örneğin; kişi günahlarını ve Allah'a karşı kusurlarını düşündüğü zaman, ardından istiğfar dilemesi gerekir.

Kişi, Allah'ın kâinatta yaratmış olduğu varlıkları ve kendi nefsindeki mucizeleri tefekkür etmeye başladığında, ardından “Subhanallah” ve “Elhamdulillah” zikirlerini getirmesi gerekir.

Aynı şekilde; kul kendi acizliğini, Allah'a olan ihtiyacını ve fakirliğini tefekkür etmeye başladığında, ardından, “La havle ve la kuvvete illa billah” zikrini tekrarlaması gerekir.

Bizim, kendimize sürekli takip edeceğimiz, belli virdler edinmemiz gerekmektedir. Bu zikirleri yaparken de, dilimizle birlikte, kalbimizle de bu amele ortak olmalıyız. Şunu da bilmeliyiz ki, tam bir sevap almak istiyorsak, ameli tam bir şekilde icra etmemiz gerekir.

85 Âl-i İmran, 190-191.

Ameller, şekilleri veya sayılarıyla birbirlerine karşı üstünlük göstermez. Bilakis ameller, kalpteki karşılıkları miktarınca, üstünlük arz eder.

Aynı ameli iki kişi, aynı şekliyle yapabilir. Fakat bu iki kişinin yapmış olduğu aynı amel arasında yeryüzüyle gökyüzü arasındaki mesafe kadar bir fark olabilir.

Sabah ve akşam zikirlerinin veya diğer özel zikirlerin, üzerimizde büyük etkileri bulunmaktadır. Bunun için yapmış olduğumuz zikirleri önemseyerek, dilimizle tekrar ederken, kalbimizde iştirak edip, aklımızla da manalarını tefekkür etmeliyiz.

Onuncusu

Nefsimizi Hesaba Çekmek...

Ramazan ayının geçmesinden birkaç gün sonra, nefsimizi kontrol etmek daha kolay olur. Onun için de, yapmış olduğumuz amellerden dolayı nefsimizi sürekli hesaba çekmeyi ihmal etmemeliyiz.

Hayatımızın birçok safhasında, nefsimizi hesaba çekebileceğimiz yerler bulunmaktadır. Bize düşen, hayatımızdaki bütün amellerde, kendimizi hesaba çekerek bu konularda nerede bulunduğumuzu tespit etmek, hatta mümkünse yapmış olduğumuz bütün hata ve günahları tespit ederek, bunlardan dolayı tövbe etmektir. Böylece hatalarımızı temizleyerek, daha doğru bir yaşantıya ulaşmış oluruz.

Nefsimizi Hesaba Çekebileceğimiz Yerler

a) İbadetler

Örneğin; beş vakit namaz için, erkenden mescide gidebiliyor muyuz? Farz namazlarla birlikte, diğer sünnet namazlarımızı eda edebiliyor muyuz? Namaz tesbihatlarını yapabiliyor muyuz? Ramazan orucunu tutuyor muyuz? Ramazan orucu dışında, nafie oruç tutuyor muyuz? Sürekli bir şekilde, Allah yolunda infak edebiliyor muyuz? Sabah ve akşam zikirlerine devam edebiliyor muyuz? Zikirler ve ameller hususunda sünnette neler bulunduğunu araştırıyor muyuz?

b) Günahlar

Gıybet, laf taşıma, başkalarıyla alay etme ve onları küçümseme, tartışma ve gösteriş yapma, başkalarının sırrını ortaya çıkarma, yalan konuşma, serserilik, gözleri haramdan korumamak, batıl ve boş işlere dalmak, hemen öfkelenmek ve söz verdiğinde sözünden dönmek gibi kötü hasletler, kendimizi hesaba çekmemiz gereken belli başlı hususlardır.

c) Kalbî İbadetler

Namazda huşu içinde olmak, Allah'tan korkmak, her an bizi gözetliyor olduğu bilincini muhafaza etmek, Allah azze ve celle'nin kaza ve kaderine razı olmak, Allah'a tevekkül etmek, başımıza gelen belâlara sabretmek ve nimetlere sahip olduğumuzda da şükretmek hususunda, hakkını tam olarak verebildik mi? diyerek, kendimizi hesaba çekmemiz gerekir.

d) Kalbî Günahlar

Yaptığımız hayırlı ameller ile kibre kapılmak ve bunu insanlara göstermek, duymalarını sağlamak, haset, gurur, gösteriş, verdiklerimizin minnetini yapmak, heva ve heveslerimizin peşinden gitmek, başkalarını küçük görmek ve onlar hakkında kötü düşünmek gibi hastalıkların bizde bulunup bulunmadığı hususunda kendimizi hesaba çekmemiz gerekir.

e) Haklar

Anne baba hakları, eşimizin, çocuklarımızın, akrabalarımızın ve komşularımızın üzerimizdeki hakları hususunda kendimizi hesaba çekmeli, onlara karşı davet görevimizi yerine getirip getirmediğimizi de gözden geçirmeliyiz.

f) Yaşantımız Ve Faziletli Ameller

İnsanların ihtiyaçlarını karşılamak için koşuşturmak, onlara karşı yumuşak huylu olmak ve mütevazı olmak, hasta ziyaretinde bulunmak, cenazelere katılmak, başkalarına ihsanda bulunmak, işleri ehline vermek, sürekli güler yüzlü olmak ve yaptığımız işi sağlam yapmak konusunda sürekli bir şekilde kendimizi hesaba çekmemiz gerekmektedir.

Yapmamız gereken, yapmış olduğumuz bütün amellerde istiğfarı artırmak olmalıdır.

“Onlar ki; fena bir şey yaptıklarında veya kendilerine zulmettiklerinde Allah’ı anarlar. Hemen günahlarının bağışlanmasını dilerler. Günahları, Allah’tan başka

kim bağışlar? Hem onlar yaptıklarında bile bile ısrar da etmezler."⁸⁶

Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem, şöyle buyurmaktadır: "Bir kişi, bir günah işledikten sonra, kalkar abdest alır sonra da iki rekât namaz kıldıktan sonra, yapmış olduğu günahı dolayısıyla Allah'tan af diler ve istiğfarda bulunursa, o günahı bağışlanır."⁸⁷

Ramazan ayından hakkıyla faydalanmanın yolları hususunda aktarmış olduğumuz bu on maddeyi göz önünde tutarak, kendimize bir program hazırlamalı ve bu mübarek ay boyunca bu programa riayet ederek, mümkün merteye bu ayı en verimli bir şekilde eda etmek için gayret göstermeliyiz.

Günlük, sadık kalmamız gereken hedefler belirlemeliyiz.

Mescitte zaman ayırmak için belirli bir vakit tespit etmeli ve bu programa riayet etmeliyiz. Bu vakit, fecir vakti ile güneşin doğması arasındaki vakitte olması efdaldır. Bunu yapamıyorsak, ikindi vaktiyle akşam arasında yapmalıyız. Mescide ayırdığımız bu vakitte, daha önce de ifade ettiğimiz şekliyle, Kur'an'ı anlayarak ve tefekkür ederek, yavaş ve ağır bir şekilde okumalıyız.

Evde bir kumbaramız olmalı ve günlük sadakamızı bu kumbarada biriktirmeliyiz.

Fecir doğmadan önce, yarım saat bile olsa, teheccüt namazı için vakit ayırmalıyız.

⁸⁶ Âl-i İmran, 135.

⁸⁷ Bu rivayeti Tirmizi aktarmış ve hasen hadis olduğunu belirtmiştir. Sahih-i Sünen-i Tirmizi, Elbani, r.3006; Mişkâtü'l-Mesabih, c.1/295.

Kendimiz için, örneğin "Subhanallah ve bihamdihi" "Estağfirullah", Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* için salavat, "La havle ve la kuvvete illa billah" gibi, genel manada zikir ve virdleri belirlemeli ve bu virdleri her gün tekrarlamalıyız.

Duanın makbul olduğu faziletli vakitlerde dua etmeye gayret göstermeli, bu vakitlerde Allah *azze ve celle*'nin bizleri, ailemizi, kardeşlerimizi ve tüm Müslümanları bağışlaması için yalvarıp yakarmalıyız.

Bunun yanı sıra, nefsimizle yalnız kalabileceğimiz vakitleri kollamalı ve bu vakitlerde kendimizi hesaba çekerek, hata ve kusurlarımızdan arınmanın yollarını aramalıyız.

İKİNCİ KISIM

İNSANLAR İLE ARAMIZDAKİ İLİŞKİLER

Hiç şüphesiz iyilik yapmanın ve insanlar arasında koşuşturmanın, imanın tesisinde ve kalbe yerleşmesinde büyük bir payı bulunmaktadır. Böylelikle de Allah azze ve celle katında değerinin artmasına vesile olmaktadır.

Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem, şöyle buyurmaktadır: *"Allah katında en sevimli kişi, insanlara en fazla faydalı olanıdır. Allah azze ve celle katında en sevimli amel de, bir Müslümanı sevindirmen veya ondan bir sıkıntısını gidermen veya onun borcunu ödemen veya onun açlığını gidermendir. Bir Müslüman kardeşimin ihtiyacını gidermek için çalışmak, benim için bir ay boyunca mescitte itikâfa girmekten daha sevimlidir. Kim öfkesine sahip olursa, Allah da onun bir ayıbını örter. Kim birisine karşı kinini devam ettirebilecek iken bu kinini yenerse, Allah kıyamet günü o kişinin kalbini rızasıyla doldurur. Kim bir Müslüman kardeşinin ihtiyacı için gider ve o işini hallederse, Allah o kişinin ayaklarını, ayakların kayacağı kıyamet günü sabit kılar. Hiç şüphesiz, sirkenin balı bozduğu gibi, kötü ahlak da amelleri bozar."*⁸⁸

Sevgili kardeşim!...

⁸⁸ İbni Ebîd Dünya, Fedâilu Havaic, r.36, s.47; Sahih-i Câmiu's-Sağir, r.174. Elbani, sahih hadis olduğunu belirtmiştir.

Şimdi insanlara karşı yapabileceğimiz bazı hayırlı amelleri ele alacağız. Yalnız bu hususta dikkat etmemiz gereken en önemli şart, Ramazan ayında yapacağımız bu hayırlı amelleri, sadece Ramazan ayı ile sınırlı tutmayıp, bu amelleri bütün seneye yaymak olmalıdır.

1- Hanım ve Çocuklara İhsanda Bulunmak

Hanım ve çocuklara gerçek anlamda ihsanda bulunmak; Allah'a giden kulluk yolunda, onların elinden tutup, hep birlikte cennete varmak için yarışmaktır.

Hiç şüphesiz Allahu Teâlâ bizden bunu istemektedir: "Ey iman edenler; kendinizi ve çoluk çocuğunuzu, yakacağı insanlar ve taşlar olan ateşten koruyun."⁸⁹

Bize düşen, Ramazan ayında, imani yükselişimizde onlarla birlikte yürümek olmalıdır. Ramazan ayı girmeden önce, onlarla oturup herbirisi için münasip bir program yaparak, hep birlikte bu mübarek aydan en iyi bir şekilde faydalanabilme yoluna gitmeliyiz.

Daha önce de aktarmış olduğumuz gibi, ailemiz ihsanda bulunmamız gerekenler arasında en önde gelenlerdir.

Aynı şekilde, zamanı en iyi şekilde değerlendirebilmeleri için aile fertlerine zaman yönetimi hakkında program yapmamız gerekir.

Az da olsa, herkesin müsait olduğu bir zamanda, aile fertleriyle günlük bir araya gelmeli, birlikte oturmalı ve bu esnada Kur'an okumalı ve dinlemeliyiz. Kur'an ile birlikte, siyer veya

⁸⁹ Tahrir, 6.

hadis hakkında faydalı olabilecek bir kitap belirleyerek okumalı, bunun üzerinde ders yapmalıyız.

Geri kalan zamanımızda da salih amelleri yapmak için çalışmalı, ihsanda bulunan kişileri desteklemeli, yanlış hareketlerde bulunanları da uyarmalıyız. Bu oturuma son vermeden önce de, kendimiz ve bütün Müslümanlar için dua ederek oturumu kapatmalıyız.

2- Cömert ve İkrâm Sahibi Olmak

Bu kapı, diğer hayır kapılarının arasındaki en büyük hayır kapılarından. Bize düşen, Ramazan ayında bu kapıya sığınmaktır.

“Hiç kuşkusuz, Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*’in en cömert olduğu zaman, Ramazan ayında Cebrail *aleyhisselâm* ile buluştuğu zamandı. Cebrail *aleyhisselâm*, Ramazan’ın her gecesi Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* ile bir araya gelir ve Ondan Kur’an’ı dinlerdi. Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*, bu dönemde, müjdeleyici rüzgârlardan daha da cömert olurdu.”⁹⁰

Biz de bu mübarek ayda, en hayırlı amellerimizi ortaya koymalıyız. Hiç şüphesiz, Allah *subhânehu ve teâlâ*, cömert ve ikram sahiplerini sever.

Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*, şöyle buyurmuştur: “Hiç şüphesiz, Allah Kerim’dir, ikram sahiplerini sever ve cömerttir cömertleri sever. Allah üstün değerleri sever ve rezillikleri kerih görür.”⁹¹

⁹⁰ Sahih-i Buhari, r.475-393, c.1/6, 2/310, 3/396; Sahih-i Müslim, c.7/73.
⁹¹ Taberani, r.5928, c.6/181; Hâkim, r.151, c.1/111; Ebu Nuaym, Hilye, c.3/255.

Cömert ve ikram sahiplerinin özelliklerinden birisi; sahip olmuş oldukları bütün varlıklarından, sınırsız infak etmeleridir. İnfak etmiş oldukları bu varlıkları, mal, ilim, vakit veya çalışma ve gayretleri olabilir.

Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*, Ebu Bekir radiyalla-hu anh'ın kızı Esmâ için şu tavsiyelerde bulunmuştur: "Verdik-lerini hesaplama. Hesaplarsan, senin için de hesap yapılır."⁹²

Bunun manası, İbni Hacer *rahimehullah*'ın da, Fethu'l Bâri'de dediği gibi, şöyledir: "Verilen sadakanın sayılması-
nın nehy edilmesinin sebebi, malının biteceği korkusuyla in-
fak etmekten vaz geçme tehlikesidir. Hiç şüphesiz, bu durum
bereketin kesilmesinin en büyük sebebidir. Verilen sadakanın
hesaplanması yasaklanmıştır. Çünkü Allah *azze ve celle*, sa-
daka veren kişiyi hesapsız bir şekilde mükâfatlandırmaktadır.
Kendisine hesapsız ecir verilen kişinin yapmış olduğu infakı
hesaplaması güzel değildir.

Allah *azze ve celle*'nin infak etmesi halinde, kendisinin hiç
hesap etmediği yerlerden rızıklandırılacağına inanan bir kişi,
yapmış olduğu infakın da hesabını yapmaz."

Beyhaki, iman bölümünde şunları aktarmaktadır: Yezid
bin Mervan, kendisine gelen malları, kese kese dağıtmaya baş-
ladı. Müslüman kardeşlerine bunları dağıtırken, bir taraftan da
şöyle diyordu: "Ben, Allah *azze ve celle*'den kardeşlerim için
cenneti istiyorken, dinar ve dirhemi onlardan esirgemekten
hayâ ederim."

92 Ebu Davud, r.1700, c.2/134. Elbani bu rivayetin sahih olduğunu belirtmiştir.

3- Sıla-i Rahimde Bulunmak

Bizim Ramazan ayı ve bunun dışındaki diğer zamanlarda, akrabalık hakları hususundaki görevlerimizi aktarmaya başla-
madan önce, aktaracağım şu hadis-i şerifi dikkatlice düşün-
menizi ve bu hususta ne kadar kusurlu olduğumuzu görmenizi
isterim.

Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem, şöyle buyurmak-
tadır: "Allah'ın, ahirete bırakmış olduğu cezayla birlikte, kişiyi
dünyada cezalandırmayı hak eden cürüm; akraba bağlarını
koparmak, ihanet ve yalan cürmüdür.

Hiç şüphesiz, *ecri en erken verilecek olan amel, Sıla-i
Rahim'dir. Öyle ki aile bireyleri Sıla-i Rahim'i devam ettir-
dikleri sürece, günahkâr bile olsalar, malları artar ve sayıları
çoğalır...*"⁹³

Hiçbir kimse, kendisi ile ailesi ve akrabaları arasında, ak-
rabalık bağlarını koparmış olmaya dair bir gerekçe ileri süre-
mez.

Bir adam, Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'e gele-
rek; "Ey Allah'ın Rasûlü! Benim bazı akrabalarım var. Ben
onlarla akrabalık bağlarını kuruyorum, onlar kesiyor. Ben
onlara ihsanda bulunuyorum, onlar ise bana kötü davranı-
yorlar. Onlar bana karşı cahilce davranmalarına rağmen, ben
onlara karşı yumuşağım," dedi. Bunun üzerine, Rasûlullah
sallallahu aleyhi ve sellem; "Durum senin anlattığın gibiyse,
onlara sıcak kül yedirmiş gibi olursun. Sen bu hal üzere ol-
duğun sürece, Allah'ın yardımı senin yanında olmaya devam
edecektir." buyurdu.⁹⁴

⁹³ Taberani, Sahih-i Câmiu's-Sağir, Elbani, r.5705. Elbani bu rivayetin sahih ol-
duğunu belirtmiştir.

⁹⁴ Sahih-i Müslim, r.2558, c.4/1982.

4- Yemek Yedirmek

Bu amel, insanların çoğunun gafil olduğu büyük bir hayır kapısıdır.

Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem; "Cennette bazı odalar vardır ki, dışardan odanın içi, içeriden de dışı gözükmemektedir." buyurdu. Yanında bulunanlar; Ey Allah'ın Rasûlü! O odalar kimlerindir? diye sordular. Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem; "Yemek yediren, tatlı sözlü olan ve geceleri insanlar uyuyorken kalkıp namaz kılan kişilerindir." karşılığını verdi.⁹⁵

Suheyb radiyallahu anh, çokça yemek yediriyordu. Ömer radiyallahu anh; Ey Suheyb! Sen çok yemek yediriyorsun, bu şekilde malını israf ediyorsun! dedi. Bunun üzerine Suheyb radiyallahu anh; Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem, "Siz en hayırlınız, insanlara yemek yedirip, selâmı alıp cevap verendir"⁹⁶ buyurdu. "Beni bu şekilde davranmaya ve çokça yemek yedirmeme iten sebep te budur," karşılığını verdi.

Ali bin Ebu Talib radiyallahu anh, şöyle demiştir: "Ashabımı bir okka yemek üzerine toplamak, benim için; çarşıya gidip, bir kişiyi satın alıp onu azat etmekten daha sevimlidir."⁹⁷

Yemek yedirmenin en faziletli olanı, fakirlere verilen yemektir.

Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem, kalbinin katılığından şikâyetçi olan kişiye, şöyle tavsiyede bulunmuştur; "Kalbinin yumuşamasını istiyorsan, fakirlere yemek yedir ve yetimlerin başını okşa."⁹⁸

95 Ahmed bin Hanbel, r.22956, c.5/343; İbni Hibban, r.509, c.2/262. Elbani bu rivayetin sahih olduğunu belirtmiştir.

96 İbni Sa'd, c.3/227.

97 Buhari, Edebu'l-Müfred.

98 Ahmed bin Hanbel, Müsned, r.9006, c.2/387; Beyhaki, r.6886, c.4/60.

Fakir ve muhtaçlara iftar sofraları hazırlatıp, mümkünse onlarla birlikte iftar açmalı, bu şekilde kardeşliğimizi pekiştirmeliyiz.

Yakınımızdaki fakir ve muhtaçların ihtiyaçlarını karşıladığımız gibi, dünyanın birçok yerinde zulüm altında inleyen, zor durumda bulunan ihtiyaç sahiplerini de unutmamalı, yardım elimizi onlara da ulaştırmak için gayret göstermeliyiz.

Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şu müjdesini unutmamalıyız: *"Kim bir oruçluya iftar verirse, o kişinin oruç sevabından bir şey eksilmeksizin, onun oruç sevabı kadar sevaba sahip olur."*⁹⁹

5- İnsanların Arasını Yapmak

İnsanlar arasındaki tartışmaların, anlaşmazlıkların sebeplerine baktığımız zaman, küçük ve önemsiz sebeplerden kaynaklandığını görürüz. Şeytan, bu küçük sebepleri büyüterek, baba ile oğulun, komşu ile komşunun ve arkadaş ile arkadaşın arasını açmaktadır.

Bu ortamda, Müslümanlar çokça zanda bulunmakta ve akrabalık bağlarını kopararak, ilişkilerini düşmanlıklara dönüştürmektedir.

Binaenaleyh, böyle bir ortamda, Müslümanların arasındaki düşmanlıkları ortadan kaldırmak için gayret göstermek, büyük bir fazilettir.

⁹⁹ Ahmed bin Hanbel, r.17074, c.4/114; Beyhaki, r.3952, c.3/418; Sahih-i Câmi, r.6415. Elbani sahih olduğunu belirtmiştir.

“Onların fısıldaşmalarının birçoğunda hayır yoktur. Ancak sadaka vermeyi yahut iyiliği emretmeyi ve insanların arasını düzeltmeyi emreden başka. Kim Allah’ın rızasını arayarak böyle yaparsa; Biz, ona çok büyük bir ecir vereceğiz.”¹⁰⁰

Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem, bu büyük ameli gerçekleştirmek için gayret gösteren kişilerin, toplumdaki düşmanlıkları ortadan kaldırıp, sevgi ve huzurun yayılmasına katkı sağlamalarından dolayı; oruç tutan, geceleri ibadetle geçiren ve sadaka veren kişilerin ecrine eşdeğer ecir alacağını müjdelemektedir.

Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem; “Size, oruç tutup, gece namazı kılan ve sadaka veren kişinin derecesinden daha üstün derecedeki kişinin kim olduğunu haber vereyim mi?” buyurdu. Orada bulunanlar; “Evet, haber ver,” karşılığını verdiler. Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem; “İki kişinin arasını yapmaktır. Hiç şüphesiz iki kişinin arasının bozuk olması, ölümdür.” buyurdu.¹⁰¹

O halde kendimizden başlamalı, zulmettiklerimize iyi davranmalı, bize kötü davrananları da affetmeliyiz. Sabırlı olmak, tahammülkâr ve yumuşak huylu olmak hususlarında da diğer insanlara örnek olmalıyız.

6- İnsanların İhtiyaçlarını Karşılama

İnsanlara ihsanda bulunmanın en önemli göstergelerinden birisi, insanların ihtiyaçlarını karşılamak için koşuşturmadır. Bir Müslüman, sadece Allah’ın rızasını kazanmak ve O’nun

¹⁰⁰ Nisa, 114.

¹⁰¹ Ahmed bin Hanbel, r.27548, c.6/444; Ebu Davud, r.4919, c.4/280; Tirmizi, r.2509, c.4/663; Sahih-i Câmi, r.2595. Elbani, rivayetin sahih olduğunu belirtmiştir.

yaratmış olduğu kullarına duyduğu şefkatten ötürü, kardeşlerinin ihtiyaçlarını gidermek için çalıştığında, bunun karşılığı da Allah katında, yapmış olduğu bu büyük amel miktarınca olacaktır.

Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem, şöyle buyurmaktadır: "Allah katında en sevimli kişi, insanlara en fazla faydalı olanıdır. Allah azze ve celle katında en sevimli amel de, bir Müslümanı sevindirmen veya ondan bir sıkıntısını gidermen veya onun borcunu ödemen veya onun açlığını gidermendir. Bir Müslüman kardeşimin ihtiyacını gidermek için çalışmak, benim için bir ay boyunca mescitte itikâfa girmekten daha sevimlidir. Kim öfkesine sahip olursa, Allah da onun bir ayıbını örter. Kim birisine karşı kinini devam ettirebilecek iken bu kinini yenerse, Allah kıyamet günü o kişinin kalbini rızasıyla doldurur. Kim bir Müslüman kardeşinin ihtiyacı için gider ve o işini hallederse, Allah o kişinin ayaklarını, ayakların kayacağı kıyamet günü sabit kılar. Hiç şüphesiz, sirkenin balı bozduğu gibi, kötü ahlak da amelleri bozar."¹⁰²

Dul ve muhtaçların ihtiyaçlarını karşılamak için çalışanların, daha özel bir mükâfatı bulunmaktadır.

Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem, şöyle buyurmaktadır: "Dul ve muhtaçların ihtiyaçlarını karşılamak için çalışan kişi, Allah yolunda cihad eden veya gece namaz kılıp, gündüz oruç tutan kişi gibidir."¹⁰³

Hiç kuşkusuz, bu hadis-i şerifler, bütün gayretlerimizi insanların ihtiyaçlarını karşılamak üzere harcamamız için yeterli dayanaklardır.

¹⁰² Ibnu Ebi Dünya, Fedâilu Havaic, r.36, s.47; Sahih-i Câmiu's-Sağir, r.174. El-bani sahih hadis olduğunu belirtmiştir.

¹⁰³ Sahih-i Buhari, r.5038, c.5/2047; Sahih-i Müslim, r.2982, c.4/2286.

Hakîm bin Hizam, infak edecek bir muhtaç bulamadığı zaman üzülür ve şöyle derdi; "İnfak edeceğim ihtiyaç sahibi birini bulamadığım gün, bunun Allah'ın benim için gönderdiği bir musibet olduğunu bilirim. Bu musibetten dolayı da, Allah'tan ecrini beklerim..."

7- Kendi Dışındakileri de Kurtar

Hiç şüphesiz, İblis başarılı olmuş ve birçok kişiyi Rabbine ibadetten alıkoymuş, onları dünya hayatının süsüyle oyalamış ve onları cehenneme götürecek bir yola sokmuştur.

Biz, bu insanları kendi haline bırakıp, cehenneme gitmelerine seyirci mi kalacağız, yoksa onları bu yanlış yoldan çevirmek için, gayret gösterecek miyiz?

"Ben Müslümanlardanım, diyerek salih amel işleyen ve Allah'a çağıran kimseden daha güzel sözlü kim vardır?"¹⁰⁴

Bu insanları kurtarmanın tek yolu, onları Allah'a çağırmaktır. Allah *azze ve celle*, Mümin kullarını, bu önemli görevi üstlenmeleri için teşvik etmiş ve onların makamının, Nebiler ve Rasûllerin makamıyla eşdeğer olduğunu müjdelemiştir.

"De ki: Doğrusu kimse beni, Allah'a karşı savunamaz. Ve ben, O'ndan başka bir sığınak da bulamam. Benim vazifem; ancak Allah katından olanı ve O'nun risâletini tebliğ etmektir. Kim, Allah'a ve Rasûlüne isyan ederse; muhakkak ki onun için, cehennem ateşi vardır. Orada ebediyen kalacaklardır."¹⁰⁵

¹⁰⁴ Fussilet, 33.

¹⁰⁵ Cin, 22-23.

Sevgili kardeşim!..

Bu büyük şerefine biz de nail olup, kendi nefsimizi ve etrafımızdaki insanları cehennem ateşinden kurtaralım mı?

Ruhların özgür, şeytanların bağlı olduğu bu mübarek Ramazan ayından hakkıyla istifade etmeye var mısınız?

Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem, şöyle buyurmaktadır: *"Allah'ın senin elinle bir tek adama hidayet vermesi, senin için güneşin üzerine doğduğu her şeyden daha hayırlıdır."*¹⁰⁶

Başkalarının hidayetine vesile olmak ve onları kurtarmak için çalışmaya var mısınız?

Gel birlikte, uyuyanları uyandıralım, sapanları doğru yola ve şaşkınları hidayete erdirelim.

Gel birlikte, akrabalarımızdan başlayalım, onlara dünyanın gerçeklerini gösterelim, onları mescidlere götürelim.

Gel birlikte, Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in duasını tekrar edelim: *"Allah'ım bizlere hidayet ver ve bizleri doğru yola ulaştıranlardan kıl..."*

¹⁰⁶ Sahih-i Buhari, r.2847, c.3/1096; Sahih-i Müslim, r.2406, c.4/1872.

RAMAZAN VE RUHUN DÖNÜŞÜ

ÖNSÖZ

Sonsuz sayıda Hamdler, şefkatli ve merhametli olan Allah'a mahsustur. Salat ve selam Âlemlere rahmet olarak gönderilen, efendimiz Muhammed *sallallahu aleyhi ve sellem*'in, O'nun ailesinin ve ashabının üzerine olsun.

Hiç şüphesiz, Allah *azze ve celle*, insanoğlunu yaratmış ve onu kendine has kılarak, ona ruhundan üflemiş ve ikamet etmesi için de ona cenneti hazırlamıştı.

Daha sonra, onu kulluk imtihanında sınamak için dünya denen gezegene yerleştirdi.

İnsanoğlu, bu kulluk imtihanını başarıyla geçtiğinde, aklın hayal edemeyeceği nimetlerle donatılmış olan cennete geri gidecek ve orada ebediyen kalacaktır.

Dünya hayatındaki her şey, burada misafir olduğumuzu, bu dünyada ebedi kalmayacağımızı, ahiret hayatının bizim için daha hayırlı ve sonsuz olduğunu gösteriyor olsa da, insanoğlu çoğu zaman bu gerçeği unutmakta, bu konuda gafil davranmakta, tekrar cennete geri dönmek için yapması gereken yükümlülükleri unutmakta ve şehvi arzularını tatmin etme yoluna gitmektedir.

Allah *azze ve celle*, kullarının dünya hayatındaki imtihan-da başarılı olmalarını dilediği için, onlara karşı merhametli ve hoşgörülü davranmaktadır.

Kullarının, yaratanlarına karşı yapmış oldukları isyan ve kusurlara, emirlerine karşı gelmelerine ve emanetine ihanet etmelerine rağmen...

Onların bu hatalarını fark edip tövbe etmelerinden dolayı hoşnut olmakta ve onlardan razı olmaktadır.

Neden böyle olmasın ki?

O Allah, merhamet ve şefkat sahibidir. **"Şüphesiz ki Allah, insanlara Rauf ve Rahim'dir."**¹⁰⁷

O, bütün kullarının hatalarını fark ederek, tövbe etmelerini diler. **"Allah; sizin tövbelerinizi kabul etmek ister."**¹⁰⁸

Merhamet sahibi olan Allah, kullarının tövbe etmesi için bekler ve yapmış oldukları cürüm ve hatalardan dolayı tövbe etmelerine sevinir ve tövbelerini kabul ederek, onları bağışlar.

Allah, hangi hayır amel olursa olsun, kullarının bu amel-leri yapmasını ister ki, onların derecelerini bu vesileyle yükseltmiş olsun. **"Kim, bir iyilik kazanırsa; Biz onun iyiliğini arttırırız."**¹⁰⁹

Bir düşün, İsrailoğulları ne sapkınlıklar ve azgınlıkların içi-ne düşmüş, büyük günahlar işlemişlerdi. Bütün bunlara rağmen, Allah *azze ve celle*, onların bu hatalarından dolayı tövbe edip, kendisine dönmelerini istiyordu.

107 Bakara, 143.

108 Nisa, 27.

109 Şura, 23.

“Şu kasabaya girin, dilediğiniz yerde istediğinizi bol bol yiyin, kapısından secde ederek girin, affet deyin, kusurlarınızı örtelim.”¹¹⁰

Sizi affetmem için, sadece bu sözü söyleyin!..

Fakat onlar bunu yapmadılar ve affedilmeleri için önlerine sunulmuş bu fırsatı geri teptiler.

İlahi Hediye...

Allah *azze ve celle*'nin kullarına karşı ne kadar şefkatli, ne kadar merhametli, onların iyiliğini ve cennete girmelerini ne kadar fazla istediğinin en açık göstergelerinden birisi de, her dönemde onlara göndermiş olduğu İlahi hediyelerdir.

Bu ilahi hediyeler, kullarının kaçırmış olduğu fırsatları telafi etmek ve Allah'a giden yolculukta, cennete doğru yol almış olan Müminler kervanına yetişmek için bir fırsat mesabesindedir.

Bu ilahi hediyelerden birisi; Arefe günüdür. Bu gün oruç tutan kişinin, iki yıllık günahları bağışlanır. Bu günde, Arafat dağında bulunabilen kişinin, bütün günahları bağışlanır. Annesinin kendisini doğurmuş olduğu gün gibi, günahsız ve masum olur.

Bu ilahi hediyelerden bir diğeri; Aşura günüdür. Bu gün oruç tutan kişinin bütün bir senelik günahları bağışlanır.

¹¹⁰ Bakara, 58.

Ramazan ayında, ikram edilen açık ilahi hediyelere gelince; Bu ayda, Allah *azze ve celle*'nin, kullarına olan sevgisi apaçık kendini göstermektedir.

Bu ayda, kullarının emirlerine karşı isyankârlıklarına, O'nun zatına karşı bütün kusurlarına rağmen, Allah *azze ve celle*, onların bu hatalarından dönüp, tövbe etmeleri hususunda daha isteklidir.

Kulun, bu ayda eda etmiş olduğu her farz, diğer aylarda eda etmiş olduğu 70 farza eşdeğerdir. Bu ayda, gündüzleri oruç tutup, gecelerini de ibadetlerle ihya eden kişinin, günahları bağışlanır.

Bu ayın her gecesinde, Allah'ın cehennemden azat ettiği kulları vardır.

Allah'ın bu mübarek ayda dağıtmış olduğu ilahi hediyeler, sadece bunlardan ibaret değildir. İlahi hediye, en açık bir şekilde Kadir gecesinde tecelli eder. Bu gece, bildiğimiz gibi, Ramazan ayının son 10 gecesinden biridir. Allah *azze ve celle*'nin bu günde, ikram etmiş olduğu ilahi hediyeinin değerini izah etmek mümkün değildir.

Bu gecenin fazileti, Allah'a bin ay boyunca ibadet eden bir kulun sevabından daha fazladır. **"Kadir gecesinin ne olduğunu biliyor musun? Kadir gecesini, bin aydan daha hayırlıdır."**¹¹¹

Bundan sonra, cömert, kerim, şefkatli ve merhamet sahibi Rabbimiz hakkında ne diyebiliriz ki?

¹¹¹ Kadir, 2-3.

Cehennemden azat edilmek, bağışlanmak ve Rabbin rızasına kavuşmak olan, bu büyük ilahi hediye hakkında ne yapmamız gerekir?

Bu kutlu gecenin, öylece geçip gitmesine seyirci mi kalacağız? Böyle bir gafletten Allah'a sığınırız.

Kim, bu büyük fırsatı kaçırarak kendine zulmeder ki?

Bunları düşündüğümüzde, Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şu kavlini daha iyi anlamaktayız: *"Ramazan ayına kavuşup da, günahları bağışlanmadan bu aydan çıkan kişinin burnu sürtsün..."*¹¹²

Ramazan ayında salih amelde bulunmayan kişi daha ne zaman salih amel işleyecek ki?

Af ve mağfiretin gölgesi, ilahi bir hediye olan Ramazan ayında bağışlanamayan kişi, daha ne zaman bağışlanabilir ki?

Ramazan Ayı ve Yeni Bir Ruh

Sevgili kardeşim!..

Kendi nefsinden dolayı dile getirdiğin rahatsızlığı, duyuyor gibiyim.

Sen ne zaman, hayırlı bir amel yapmak istesen, nefsin seni oturtuyor. Aynı şekilde, her ne zaman, bir günahahtan uzaklaşmak istesen, nefsin sana itaat etmiyor...

Evet...

¹¹² Tirmizi, r.3545, c.5/550; Hâkim, r.2016, c.1/734; Ahmed bin Hanbel, r.7444, c.2/254, Sahih-i Câmi r.3510. Elbani, sahih hadis olduğunu belirtmiştir.

Her ne kadar, şekilleri farklı olsa da, bu hepimizin ortak şikâyeti...

Hiç şüphesiz, bize nefsimize karşı cihad etme, şehevi arzularımıza karşı koyma ve hayırlı amelleri yapabilme gücünü verecek, yeni bir ruha ihtiyacımız vardır.

Bu yeni ruhu, Ramazan ayının dışındaki diğer günlerde bulmamız çok zor. Bunun sebebi; bütün sene boyunca, dünyalık aldatıcı işlerle meşgul olmamızdır. Bir diğer sebep te; Ramazan ayının dışında, bütün sene boyunca, insanlara dünyadaki asli görevlerini unutturmak için çalışmakta olan şeytanların varlığıdır.

Ramazan ayında, durum değişmektedir: Bu ayda şeytanlar bağlanır ve ortam Kur'an ve zikre doyar. Bütün şartlar, yeni bir ruhun dönüşüne, imanın artmasına ve nefsin boyun eğdirilmesine elverişli haldedir.

Bütün bunlardan sonra, bu mübarek ayı hakkıyla değerlendiremeyecek olursak, öne sürecekt hiçbir mazeretimiz olmaz.

Bizim her zaman hatırımızda tutmamız gereken şey; bu günlerin "**Sayılı günler**" olduğudur.

Ümmetin, Ramazan Ayına Olan İhtiyacı

Her ne kadar, Ramazan ayı Müslüman bireylerin Rabbine dönmeleri, Rableri ile olan ahitlerini yenilemeleri için bir fırsat olsa da, bununla birlikte, Ramazan ayı, İslam ümmetinin değişimi, uzun süreden beridir içinde bulunduğu darboğazdan çıkması ve mazlumların nefes alması için de bir fırsattır.

İslam Ümmeti, şiddetli bir şekilde etrafında toplanacağı bir yol haritasına ihtiyaç duymaktadır. Bu yolla da elinden gitmiş olan izzet ve şerefini, yeniden inşa etme sürecine girecektir.

Tam da bu noktada, güzel bir şekilde değerlendirilebilirse, Ramazan ayının önemi ortaya çıkmaktadır.

Şayet, Ramazan ayı ile ümmetin tekrar dirilişi arasında nasıl bir bağ olabilir ki? diye soracak olursan...

Allah'ın yardımıyla, bu sorunun cevabını ilerleyen satırlarda göreceksin:

İslam Coğrafyasına Neler Olduğunu Görebiliyor Musun?

Sevgili kardeşim!...

Siyonistlerin, Refah'ta, Gazze'de işlemiş oldukları cürümleri, yapmış oldukları saldırıları, şehirlerini yerle bir edip, şehitlerini gömdükleri görüntüleri seyrettiğinde, neler hissediyorsun?

Televizyon ekranlarında; Yıkım makinalarının, Filistin'deki Müslüman yerleşim yerlerini yıkarken ki, görüntüleri seyretmişindir.

Bizim gördüğümüz gibi, evinin dışında oturup ağlayıp, feryat figan edip, evinin yıkılışını seyretmekten başka, elinden bir şey gelmeyen yaşlı kadını sen de gördün mü?

O esnada da, düşman askerlerinin, orada ikame etmekte olan Müslümanları aşağılayıp hakaret ettiklerini de görmüşsündür.

Bütün bu manzaralar karşısında, büyük sıkıntı içinde olduğunu görebiliyorum...

Aynı şekilde, İslam âleminin doğranmakta olduğunu, kimliksizleştirildiklerini ve siyonist planların, Müslümanları bozmak için neler yapmakta olduklarını da görüyorsun.

İslam dünyasının birçok yerinde ezilmekte olan Müslüman kardeşlerine yardım edemediğini, eli kolu bağlı öylece seyretmek zorunda kaldığını biliyorum...

Neden Biz?

Sevgili kardeşim!..

Bizim kendi kendimize sorduğumuz gibi, sen de kendi kendine, neden bütün bunlar bizim başımıza geliyor? diye soruyor olabilirsin.

Neden İslam ümmetindeki yaralar, her sene daha da artıyor?

Gece gündüz yapmış olduğumuz duaların etkisi nerede?

Neden, Allah bizi terk etti?

Bütün kutsallarımız çiğnendi ve şerefimiz ayaklar altına alındı.

Oysaki Allah *azze ve celle*; "Allah, Müminlerin aleyhinde kâfirlere asla fırsat vermeyecektir."¹¹³ buyurmuyormuydu?

¹¹³ Nisa, 141.

Neden, Rabbimiz bu kâfirlere, bize en ağır acıları tattırma-
larına müsaade ediyor?

Neden, O her şeyi yapabilme gücüne sahipken, bizi onla-
rın şerrinden korumuyor?

O, "Allah, bir kavmin fenalığını dileyince; artık onun
önüne geçilemez. Allah'tan başka onları koruyacak birisi
de bulunmaz."¹¹⁴ demiyor muydu?

Neden, Allah *azze ve celle* bizim, maymun ve domuzların
kardeşlerine yem olmamıza fırsat veriyor?

Bize istediklerini yapıyorlar. Oğullarımızı boğazlıyor, kızla-
rımızı canlı bırakıyorlar ve evlerimizi yıkıyorlar...

Bu soruları, İslam dünyasının birçok yerinde, sayısız Müs-
lüman, defalarca kendine sorup durmaktadır.

Peki, bu sorulara Kur'an nasıl bir cevap veriyor?

"And olsun ki; size içinde zikrinizin bulunduğu bir
Kitap indirdik."¹¹⁵

Kur'an Cevap Veriyor

Kur'an, zihnimizde çalkalanmakta olan bu sorulara cevap
veriyor ve bu hayata hükmeden kanun ve kaidelerin bulundu-
ğunu kesin bir dille ortaya koyuyor...

Kim bu şartları yerine getirirse, bu kanunlar onun için ge-
çerli olur.

¹¹⁴ Rad, 11.

¹¹⁵ Enbiya, 10.

Kim kurtuluşa erip, huzur ve mutluluğu elde etmek istiyorsa, takip edeceği yol bellidir. **"Benden size bir yol gösteren gelir de kim, benim yoluma uyarsa; ne sapar, ne de bedbaht olur."**¹¹⁶

Kim bu yoldan sapacak olursa, kendisini sıkıntılı bir hayat beklemektedir. **"Kim de benim zikrimden yüz çevirirse bilsin ki; onun dar bir geçimi olur."**¹¹⁷

Bizim içinde bulunduğumuz bu sıkıntıların sebebi olan sünnetullahı, ilahi kanunlara baktığımızda, bütün hepsinin dönüp dolaştığı en temel sebep, bizim Rabbimize karşı görevlerimizde kusurlu davranmamız ve O'nu öfkeliendirecek, gazaplandıracak masiyetlerin içinde oluşumuzdur.

"Allah yolundan alıkoyduğunuz için kötü bir azap tadersınız. Ve sizin için büyük bir azap vardır."¹¹⁸

"İşte bu, ellerinizin yaptığının karşılığıdır. Muhakkak ki Allah; kullarına asla zulmedici değildir."¹¹⁹

"Onları iki misline uğrattığınız bir musibete kendiniz uğrayınca; "Bu nereden?" dediniz. De ki: O, kendinizdendir."¹²⁰

Başımıza gelmiş olan bütün aşağılanma ve yenilgi, ancak kendi yapmış olduklarımıza karşın ilahi bir cezadır. Allah'ın emirlerine karşı kusurlu davranmamızın ve O'nu öfkeliendirecek fiillerimizin doğal bir sonucudur.

116 Taha, 123.

117 Taha, 124.

118 Nahl, 94.

119 Enfal, 51.

120 Âl-i İmran, 165.

Allah'ın emirlerine muhalefet eden bir kişinin, başına gelen azaptan dolayı şaşırması gerekir.

Bu konuda bir şüphen varsa, etrafındaki fık ve fücunun ne kadar yayılmış olduğunu bakabilirsin.

Cadde ve sokaklarımızı dolduran masiyetlere bir bak! Ser-serilerin gece gündüz ortaya koymuş oldukları, fuhuş ve rezilliklere bir bak!..

Faiz, rüşvet, hile ve zulümle iç içeyiz.

Her tarafta ezilmekte olan mazlum Müslümanların yardımına koşmaktan geri kalıyoruz.

Bütün bu yapmış olduklarımızdan sonra, Allah *azze ve celle*'nin bize yardım edeceğini mi düşünüyorsun?

Allah *azze ve celle*'nin dinini terk edip, emanetine ihanet ettikten sonra, bizi düşmanların elinden kurtaracağını mı sanıyorsun?

Bize Vehn İsabet Etti...

Hiç şüphesiz, geçmişte yeryüzündeki en güçlü millet bizlerdik.

Bütün insanların, bizim için binlerce planları olurdu, ama arkamızdan gelmeye mecbur kalırlardı.

Sonra, en zayıf ümmet biz olduk.

Bunun nedenini biliyor musun?

Sevban radiyallahu anh'dan gelen rivayette, Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem, bize bu sorunun cevabını veriyor: "Gün gelecek, diğer ümmetler, sofraya üşüşür gibi sizin üstünüzde üşüşecektir." Orada bulunan bir kişi; "Ey Allah'ın Rasûlü! O gün sayımız az mı olacak?" diyerek, şaşkınlığını dile getirir. Bunun üzerine Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem; "Bilakis! O gün sayınız fazla olacaktır. Fakat selin üstündeki çer çöp gibi olacaksınız. Allah, düşmanlarınızın kalbinden, sizin korkunuzu çıkaracak, sizin kalbinize de Vehn atacaktır..." Orada bulunan bir kişi; "Vehn nedir?" diye sorar. Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem; "Dünya sevgisi ve ölüm korkusudur." buyurdu.¹²¹

Sevgili kardeşim!...

Bu hadis-i şerifin tam da bizden bahsettiği hususunda benimle aynı fikirde misin?

Allah azze ve celle'nin bizi terk etmesinin sebebi, bizim yaptıklarımızdır. Görmüyor musun? Biz yaptıklarımızın ve yapacaklarımızın sorumluluğunu taşıyoruz.

Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in; "Ticaret mallarını alıp sattığınızda, ineklerin kuyruklarına yapıştığınızda ve çiftçiliğe razı olup cihadı terk ettiğinizde, Allah size zilleti musallat eder. Dininize dönmediğiniz sürece de, üzerinizdeki bu zilleti kaldırmaz..."¹²² şeklindeki kavli, bize işaret etmiyor mu?

O halde Allah'ın, düşmanlarımızı bize musallat etmesi ve bunu bizi terbiye etme aracı olarak kullanmasının sebebi; O'nun bizim için belirlemiş olduğu hayat nizamını terk edip, dünyaya meyletmemiz ve bunun için aramızda yarışıyor olmamızdır.

¹²¹ Ebu Davud, İman; Tirmizi, İman, Sahih; Sünen-i Ebu Davud, Elbani, sahih hadis olduğunu belirtmiştir.

¹²² Ebu Davud, r.3462, c.3/274; Beyhaki, r.10484, c.5/316, Sahih-i Câmi, r.423. Elbani sahih hadis olduğunu belirtmiştir.

Başlangıç!

Her ne kadar, yapmış olduğumuz bu tespitler, İslam ümmetinin günümüzde yaşamış olduğu vakıa olsa da...

Bu durumu ortadan kaldırmak için başlamamız gereken nokta; Yunus *aleyhisselâm*'ın kavminin yapmış olduğu gibi, hayatımızda Allah *azze ve celle*'yi öfkeliendiren halleri ortadan kaldırmak olacaktır.

“İman edip imanı kendisine fayda sağlayan bir kasa-ba olsaydı ya? Yunus'un kavmi müstesna. Onlar, iman ettikleri zaman üzerlerinden bu dünya hayatında, aşağılanma azabını kaldırdık, bir zamana kadar da kendilerini faydalandırdık.”¹²³

Şunu bilmemiz gerekir ki, tarihte İslam ümmeti hiç bu kadar aşağılanmamış, hiç bu kadar zayıf düşürülmemiştir. Bu zulüm ve karanlık ne kadar artarsa artsın, biz hayatımızı değiştirmedığımız sürece, Allah başımıza gelen bu bela ve zulmü ortadan kaldırmayacaktır.

“Şüphesiz ki bir kavim, kendini değiştirmedikçe; Allah da onları değiştirmez.”¹²⁴

O halde, şunu unutmamalıyız; Allah *azze ve celle*'nin yardımını istiyorsak, nefsanî ve şehvî arzularımızı bir kenara bırakarak, Allah'ın dinine dönmekten başka yol yoktur.

“Ey iman edenler; siz Allah'ın dinine yardım ederseniz, Allah da size yardım eder ve ayaklarınızı sabit tutar.”¹²⁵

¹²³ Yunus, 98.

¹²⁴ Ra'd, 11.

¹²⁵ Muhammed, 7.

Kalbimizden dünyayı atmaktan, Allah ve Rasûlü'nün bizim için ailemizden, çocuklarımızdan, babalarımızdan, annelerimizden ve mallarımızdan daha sevimli olmasından başka bir çıkar yolumuz yoktur.

"Eğer babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, kabileniz, elinize geçirdiğiniz mallar, durgunluğa uğramasından korktuğunuz ticaret, hoşunuza giden evler, size Allah'tan, peygamberden ve Allah yolunda cihaddan daha sevimli ise; o zaman Allah'ın emri gelinceye kadar bekleye durun. Hiç şüphesiz Allah, fasıklar gürûhunu hidayete erdirmez."¹²⁶

O halde, bizim günahlarımızı terk etmekten ve hayırlı amellere koşmaktan başka çaremiz yoktur.

Allah'a yönelmek ve O'nu razı edecek amelleri yapmaktan başka çaremiz yoktur.

Mescidin direklerinden olmak ve her zaman ön saflarda namaz kılmaktan başka çaremiz yoktur.

Bizim, gecenin bir yarısında kalkarak, namaz için saf tutmak ve Allah *azze ve celle*'ye karşı boyun eğerek, O'nu razı etmekten, O'ndan şefkat ve bağışlanma dilemek, O'nun yardımını ve kurtuluşu istemekten başka çaremiz yoktur.

Tek Bir Beden

Sevgili kardeşim!..

Şunu bil ki, senin tek başına Allah'ı öfkeli edilecek hareketlerden kaçınman, sorumluluktan kurtulman için yeterli değildir.

Bizim ümmetimiz, tek bir beden gibidir. Bu bedenin bir uzvu hastalandığında, bütün beden hastalanır.

Senin, tek bir fert olarak sağlıklı olman yetmez. Bilakis bununla birlikte, bütün ümmetin sağlıklı olması gerekir.

Bunun manası, bize düşen görev, ümmetin içindeki uyu-yan insanları uyandırmak ve tekrar Allah'a doğru kulluk yolculuklarına dönmelerini sağlamaktır.

Bana düşen, sana düşen ve bütün herkese düşen görev, hayatımızı insanları Allah'a çağırmaya adanmak olmalıdır.

Bize düşen, mümkün olduğunca dünya ve çoluk çocuk meşguliyetini azaltıp, gelecek kaygısını ortadan kaldırmak ve bizi beklemekte olan tehlikeleri hiçbir zaman unutmayıp, bu tehlikelerin bize ulaşmasını engellemek için gerekli bütün tedbirleri almak ve hatta bu tehlikeleri bulundukları yerden kaldırarak, kardeşlerimizi bu tehlikelere düşmekten korumak olmalıdır.

Bize düşen, İslam devletini kalplerimizde ve evlerimizde ikame etmektir.

Böylelikle, Allah *azze ve celle*, bu gayret ve çabalarımızın doğal bir sonucu olarak, bizim için yaşamış olduğumuz topraklarda İslam devletini tesis edecektir.

Benim Gücüm Yetmiyor...

Şayet; "Ben bütün bu söylediklerine kalbimle inanıyorum, fakat bu söylediklerini yapmaya güç yetiremiyorum?" diyecek olursan...

"...Sabah namazını, mescitte kılmak istiyorum, fakat bunu başaramıyorum."

"...Film ve dizileri seyretmeyi bırakmak istiyorum, fakat bunu başaramıyorum."

"...Gıybet, laf taşıma, haset ve başkalarına iyilik ulaşmasını istememe hasletlerimi bırakmak istiyorum, fakat bunu başaramıyorum."

"...Ahiret için gayret ve çalışmalarımın daha da artmasını istiyorum, fakat bunu başaramıyorum."

"...Kendimden söz etme, kendimle gurur duyma ve ben-de olanlarla övünme hastalığından kurtulmak istiyorum, fakat nefsime güç yetiremiyorum."

"...Gece gündüz, fakir ve muhtaçlara yardım etmek ve Allah yolunda infak etmek istiyorum, fakat bunu başaramıyorum."

"...Sabah namazları ve Cuma namazlarında erken vakitte mescide gitmek istiyorum, fakat bunu başaramıyorum."

"...Çok şey yapmak istiyorum, fakat bunu başaramıyorum."

"Ben bütün bunlar için, kendimde yeterli gücü bulamıyorum..."

"Ne zaman günahları bırakıp, masiyetleri terk etmek istesem, nefsimden buna karşı güçlü bir mukavemetle karşılaşıyorum. Sonuç, her zaman nefsime karşı hezimet oluyor."

"Dünyaya sarılmamı bıraktırp, ondan uzaklaştırarak, beni ahirete doğru koşturacak ruhu kendimde bulamıyorum."

Çözüm Nedir?!

Sevgili kardeşim!..

Bütün hepimiz, nefsimizde bir zayıflık hissediyor ve ruhumuzun kaybolduğunu görüyoruz.

Bütün hepimiz, sözlerimizin amellerimizden daha güzel olduğunu görüyoruz.

Bütün hepimiz, dışımızın içimizden daha iyi göründüğünü biliyoruz.

Çoğumuz, kendi evinde olanlardan memnun değil, fakat bunu değiştirmeye güç yetiremiyor.

Hepimiz, senin gibi kendi kendine soruyor...

Ne yapalım?

Özellikle de, günden güne şartların daha kötüye gittiği günümüzde... Düşmanlarımız bizi kuşatmışken; önce Filistin sonra Irak, bugün Suriye ve yarın sıranın kime geleceğini bilmiyorken...

Yeni Bir Ruh...

Bütün bunlara rağmen, istenen şey, benliklere işleyen yeni bir ruh...

Mevcut şartları değiştirebilme ve Allah'ın rızasını kazanabilme gücünü bulacağımız yeni bir ruh...

Bizi uykumuzdan uyandıracak ve dünyanın çekim gücünden kurtaracak ve başımızı göğe kaldıracak yeni bir ruh...

Bu ruh nerede ve bunu nasıl elde edebilirim?

Bize sağlığını tekrar geri getirecek, bizi doğrultacak ve Allah'ın bize öfkesine sebep olan içinde bulunduğumuz bu hayatı değiştirecek bu ilaç nerede?

Hiç şüphesiz, bizi yaratan Allah *azze ve celle*'dir. Bizim hakkımızdaki her şeyi bilen de O'dur.

Bizim hastalıklarımızı ve bu hastalıkların tedavi yolunu bilen yine O'dur.

Bütün bu hastalıkları tedavi edecek bir ilaç olmalı...

Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*; Allah *azze ve celle*'nin göndermiş olduğu her hastalıkla birlikte, ona şifa olacak ilacı da vermiş olduğunu bize haber vermektedir.

Bunun manası; bizim hastalıklarımızı tedavi edecek ve bizleri tekrar Allah'a kulluğa geri döndürecek bir ilaç var...

O halde, bu ilaç nedir?

O İlaç Kur'an...

Allah *azze ve celle*, Kitabında Müslümanlara rahatsızlık veren bütün hastalıkların ilacını verdiğini haber vermektedir.

Hedeflerinde, yaşantısında ve gittiği yolda sapma yaşayan insanları doğrultacak bir ilaç indirdi.

Kalplere şifa veren, nefisleri arındıran ve doğru yola eriş-tiren bir ilaç...

Bu ilacın ne olduğunu biliyor musunuz?

Bu ilaç Kur'an'dır...

"Muhakkak ki bu Kur'an; en doğru olana götürür."¹²⁷

"Ey insanlar; size Rabbinizden bir öğüt, kalplere şifa, Müminler için bir hidayet ve rahmet gelmiştir."¹²⁸

Hiç şüphesiz Kur'an; ümmetin hastalıkları için gönderilmiş, ilahi bir ilaçtır.

"İman edenler için hidayet ve şifadır."¹²⁹

Her şeyi bilen ve her şeyden haberdar olan Allah azze ve celle, bunun bir ruh olduğunu müjdeliyorken, neden böyle olmasın ki?

"Biz, sana da emrimizden bir ruh vahyettik."¹³⁰

Şayet, Kur'an'ın mevcut olumsuzlukları değiştirme gücü hakkında şüphen varsa, gel birlikte şu Ayet-i Celile'ye iyice bir bakalım; "**Şayet Biz, bu Kur'an'ı bir dağa indirmiş olsaydık; sen, onun Allah'ın haşyetinden baş eğerek parça parça olduğunu görürdün. İşte Biz, bu misalleri insanlara anlatırız, belki düşünürler.**"¹³¹

Denenmiş İlaç...

Kur'an'ın bizi tedavi edebileceğine, değiştirip tekrar eski sağlığınıza kavuşturabileceğine dair inancı pekiştiren şey; bu ilacı gerektiği gibi kullanan bir topluluğun, hastalıklarından

¹²⁷ İsra, 9.

¹²⁸ Yunus, 57.

¹²⁹ Fussilet, 44.

¹³⁰ Şura, 52.

¹³¹ Haşr, 21.

kurtulup nasıl sağlığına kavuştuğu ve insanlık için nasıl örnek bir nesil olduğuna dair delil teşkil eden vakıanın önümüzde durmasıdır.

Bu örnek; Allah kendilerinden razı olsun, Sahabe neslidir.

Bu topluluk, İslâm gelmeden önce, cahiliye bataklığında boğulmuş bir topluluktur. Hiç kimse için bir ölçü bulunmuyordu. Hatta onlar için, insanlığın en aşağı topluluğuydular diyebilirsin.

Onlar, bizim şu an içinde bulunduğumuz durumdan daha kötü bir haldeydiler. Buna rağmen, Kur'an, onları değiştirmeyi, onları doğrultmayı, onları tedavi ederek, onlardan yeni bir nesil çıkarmayı başardı.

Bunun akabinde, Allah'ın onlara yardımı gecikmedi. Onları düşmanlarına karşı muzaffer kıldı, onları yeryüzüne hâkim kıldı ve onları sultanlara sultan yaptı.

İnsanların en arkasındayken, onları insanlığın öncüleri kıldı.

Bütün bunları, birkaç yıllık kısa bir sürede yaptı.

“Kendilerine okunan bu kitabı sana indirmiş olmamız onlara yetmiyor mu? Bunda inanan bir kavim için rahmet ve öğüt vardır.”¹³²

Çözüm Kur'an...

Hiç şüphe yok ki, elimizin altında bulunan Kur'an, köklü bir şekilde bizi değiştirmeye ve yeniden sağlığınıza kavuşturmaya güç yetirebilir.

¹³² Ankebut, 51.

Böylelikle; hem sözüyle, hem ameliyle ve hem içi, hem de dışıyla, Allah *azze ve celle*'nin razı olacağı bir topluluk olabiliriz.

Kur'an bizim için; Allah *azze ve celle*'nin hidayet, yol gösterici ve şifa olması, hayatımızı değiştirmesi için bize gönderdiği Rabbani bir ilaçken, nasıl olur da bütün bunlara gücü yetmez?

“Gerçekten size Allah’tan bir nur ve apaçık bir kitap gelmiştir. Allah onunla, rızasını gözetenleri selâmet yollarına iletir. İzniyle onları karanlıklardan aydınlığa çıkarır ve doğru yola iletir.”¹³³

Sevgili kardeşim!..

Kesinlikle inanmalısın ki, elimizdeki Kur'an, Mescid-i Aksa'yı, Filistin'i, Irak'ı, Sudan'ı.... Bütün hepsini bize geri getirecektir.

Bize kaybettiğimiz, izzet ve şerefimizi geri getirecektir.

Kur'an'a karşı görevlerimizi hakkıyla yapar, onun fabrikasında çalışır ve mucizelerini tekrar geri çıkaracak olursak, bu Kur'an, bir defa daha, bizi insanlığın en altından alıp, insanlığın önüne koyacaktır.

Şunu da kesin olarak bilmeliyiz ki, ilk sahabe neslinde olduğu gibi, günümüzde de yardım ve kuvvet vaat edilen toplum olmak istiyorsak, bunun tek yolu Kur'an medresesi olacaktır.

Kur'an'dan bahsettiğimizde, sünnetin de bunun bir parçası olduğunu belirtme ihtiyacı hissetmedim. Çünkü sünnet Kur'an'ın açıklayıcısı olduğundan, bunları birbirinden ayrı düşünmek mümkün değildir.

¹³³ Maide, 15-16.

Kur'an Bizi Bekliyor...

Hiç şüphesiz, Kur'an'ın değişim aletleri, benim, senin ve kendisiyle güzel bir iletişime geçen herkesin hayatını değiştirmek için beklemektedir.

Kur'an; insanoğlunun akı, kalbi ve nefsiyle iletişime geçmişken, neden bu değişim olmasın ki?

Kur'an ile olması gerektiği şekilde bağ kurulduğunda, akıllarda sağlam bir düşünceyi inşa eder. Bununla birlikte, kalplerdeki imanı artırır ve içindeki dünya sevgisi ve şehvevi arzuları da dışarı atar.

Kur'an; kendisine bütün varlığıyla yönelen kişinin içindeki gücü dışarı taşırır, daha sonra da, kişinin bu gücü kendi nefsinde, ailesinde ve toplumdaki hayırlı amellerde kullanmasını sağlar. Kur'an ehli olmayı başarmış olan toplulukların, diğer insanlardan daha fazla hayırlı amellerde bulunduğunu görürsün.

Kur'an; kişiye kesin bir imanla Rabbini tanıtır. Bunun neticesinde de, kişinin Rabbine karşı görevlerinde iyileşme görürsün. Kişinin biriyle ilişkisi, onu tanıması oranında şekillenir. Bunun içindir ki, hakiki manada Kur'an ehli olmayı başarmış olanların, Allah'ı daha çok sevdiklerini, O'na daha çok bağlandıklarını, O'na karşı daha samimi olduklarını, O'na daha fazla tevekkül ettiklerini, O'ndan daha fazla korktuklarını ve daha fazla O'ndan istediklerini görürsün.

Kur'an; kişiyi ahirete bağlar ve bu hususta onu teşvik eder. Cenneti ona sevdirebilir ve elde edebilmesi için onu gayretlendirir.

Kur'an; sürekli olarak bizi nefsimize karşı uyarır. Böylelikle nefsimizi haklı çıkarmak veya ona üstünlük atfetme hatasından korunmuş oluruz. Tam tersine, yapmış olduğumuz bütün

hayırların Allah'tan olduğuna, bütün kusur ve hataların ise nefsimize ait olduğuna kanaat getiririz.

Kur'an; içimizdeki korkuları yok eder. Rızık korkusunu, çoluk çocuk korkusunu ortadan kaldırır ve dünyayı gözümüzde küçültür.

"Dünya hayatının misalini de anlat onlara. Gökten indirdiğimiz su gibidir. Ki bununla yeryüzünde yetişen bitkiler birbirine karışır. Ama sonunda da rüzgârın savuracağı çer çöpe döner. Allah; her şeyin üstünde bir kudret sahibidir."¹³⁴

Kur'an; insanlığın içinde bulunduğu birçok olumsuzluğun değişiminde aktif rol alır ve Allah'ı razı etmeyecek olan her şeyi ortadan kaldırır.

Bütün Herkesi İyileştirecek Bir İlaç...

Bütün bunlarla birlikte, Kur'an; elde edilmesi zor olan aletlere sahip değildir. Kur'an'ın mucizelerinden birisi de, değişimde bu kadar işlevi olan bu aletlerin, her zaman ve her mekânda çok kolay elde edilebiliyor olmasıdır.

Kur'an'ı bir âlim veya bir cahil, bir kadın veya bir erkek, bir erişkin veya bir çocuk, toplumun bireylerinden kim okuyor olursa olsun, tam hakkıyla, manasını bilerek ve tefekkür ederek okuması halinde, o kişinin hayatında istenen değişimi gerçekleştirecektir.

Şayet, bu nasıl mümkün olabilir ki! Ondan en fazla faydalanacak olanlar, Kur'an'ı en çok bilenler değil midir? diye soracak olursan...

¹³⁴ Kehf, 45.

Şayet, Kur'an'a sadece bir bilim kitabı veya kültür kitabı nazarıyla bakacak olursak, evet onu en fazla okuyan, onun hakkında en fazla bilgiye sahip olan kişi ondan en fazla faydalanacaktır.

Fakat sizin de bildiğiniz gibi, Kur'an; esas itibarıyla, değişim ve doğru yola erdirtme rehberidir. Bu sonucun elde edilebilmesi için de, ayetlerinden etkilenmek gerekir ve bu ayetlerin kalbi harekete geçirmesi gerekmektedir. Bunun için de, çok derin bir bilgiye veya büyük bir ilme ihtiyaç yoktur.

Bazen bir kişi, bir ayeti sınırlı ölçüde anlamış olmasına rağmen, o ayetten büyük ölçüde etkilenmiş olabilir. Bir başka kişi de, o ayeti daha derinlemesine anlamasına rağmen, etkilenmemiş olabilir. Birincisinin Kur'an'dan faydalanacağı ve imanının artacağında şüphe yoktur. İkincisine gelince, onun sadece bilgisi artar. Aklında hapsolmuş ve hayatına, yaşantısına etki edemeyen bir bilgi...

Hiç şüphesiz, kalbin Kur'an'dan etkilenmesi, Allah *azze ve celle*'nin bütün herkesin önüne sunmuş olduğu bir fırsattır. Bu ilahi fırsat, Kur'ani değişimin anahtarıdır. Bu fırsatı elde etmeden, hayatımızda istenen olumlu değişimin olması mümkün değildir.

Kalbimizde olması gereken bu tesirin oluşması için, çok büyük bir kültür birikimine veya derin bir ilme sahip olma şartı yoktur. İhtiyacımız olan şey, bilgimiz sınırlı olsa da, ayetin manasıyla birlikte kalbin harekete geçmesidir.

Şunu bir düşün, Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'in meclisinde bulunan bir bedevi; **"Kim, zerre miktarı hayır işlerse; onu görür. Kim de zerre miktarı şer işlerse; onu**

görür.”¹³⁵ âyetini dinledikten sonra; Ey Allah'ın Rasûlü! Zerre miktarı kadar da mı olsa? diye sordu. Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem; “Evet” buyurdu. Bunun üzerine Bedevi; Vay benim başıma gelenlere! diyerek kalktı ve oradan ayrıldı. Giderken de, aynı sözü tekrarlıyordu. Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem; “Hiç şüphesiz iman, Bedevinin kalbine girdi!” buyurdu.¹³⁶

Kur'an, Neden Bizim Hayatımızı Değiştirmiyor?

“Ben Kur'an'ı defalarca okuyorum, bazı surelerini ve hatta hepsini ezberliyorum, gece gündüz dinliyorum, buna rağmen bahsetmiş olduğun Kur'anî değişimlerden hiçbirini hissetmiyorum. Beni ahirete yönlendirecek ve dünyadan uzaklaştıracak, hayırlı amellerde koşturacak ve Allah'a davete başlatacak bir güç, bir ruh da hissetmedim.” şeklinde bir itirazın olursa...

Evet...

Bu sorun, genel anlamda herkesin şikâyetçi olduğu bir sorun... Bunun sebebi de, bizim Kur'an'ı, sanki sadece ecir, sevap ve bereketin kaynağı olarak görmemizdir. Kur'an ile olan ilişkimiz, Allah'ın istemiş olduğu, hakiki şekliyle bir ilişki değildir.

Bu hakiki ilişki, Kur'an'ın; hayatımızı değiştirmek, doğru yola erdirmek ve şifa kaynağı olarak gelmiş olmasıdır.

Maalesef bizler Kur'an'a, hakiki değerini verme konusuna sırtımızı çevirdik ve ondan faydalanma meselesini sadece, lafzıyla sınırlı hale getirdik.

¹³⁵ Zilzal, 7-8.

¹³⁶ Said bin Mansur rivayet etmiştir.

Bütün bu aktarmış olduklarımızdan da ortaya çıktığı gibi, Kur'an'dan olması gerektiği gibi, hakiki manada faydalanmak ve hayatımızda beklenen değişimi sağlamasını istiyorsak, kesinlikle onunla olması gerektiği şekliyle iletişim kurmak zorundayız.

Var olagelen, klasik bağların dışında, Kur'an ile yeniden ve olması gerektiği veçhiyle bağ kurmalıyız ki, asırlardır ümmetin içinde bulunduğu olumsuzlukları değiştirsin.

Kur'an'dan Nasıl Faydalanabiliriz?

O halde, bizim ihtiyacımız olan değişimin başlangıç noktası, Kur'an'a olan ihtiyacımızın farkına varmaktır.

Bu ilk adımı attığımızda, arkasından Kur'an ile daha fazla meşgul olmamız gerektiği, ona yönelmeye devam etmemiz ve bir gün bile olsa, onu terk etmememiz gerektiği gerçeği gelecektir.

Kişi her gün, fitneye maruz kalırken, her gün kalbini güçlendirmesi için daha fazla imana muhtaç olurken, nasıl olur da Kur'an'ı terk edebilir?

Kişi her gün, tekrar ederek Kur'an ile birlikte olduğunda; bu okumanın manasını bilerek ve okuduğunu anlayarak okuması kaçınılmaz bir ihtiyaç olur.

Okurken, duyulabilir bir ses tonuyla ve anlaşılabilir bir hızla okumak gerekir. Kur'an'ı okurken, lafızlarına ve sayısına dikkat etmek yerine, manasına ve kalpte oluşturduğu tesirine dikkat etmek gerekir.

Hepimiz bilmeliyiz ki, Kur'an'dan etkilenmek ve onunla doğru iletişim kurmak, imanımızı artırır. Kalpten dünya sevgisini atar ve Allah'a itaat şuurunun oluşmasını sağlar.

Bunun içindir ki, bizim Kur'an okurken amacımız, ne zaman bitireceğim değil, ne zaman etkileneceğim olmalıdır.

Manasını bilerek, etkilenererek ve okuduğumuzda imanımızı artıracak tek bir ayet, manasını bilmeden ve etkisini görmeden okuduğumuz bir hatimden daha hayırlıdır.

Şunu da bilmemiz gerekir ki; bir ayetin manasını bilmeden, ondan etkilenmemiz mümkün değildir.

Binaenaleyh, bizim okuduğumuzu anlamamız, kaçınılmaz bir gereksinimdir. Fakat bunu yaparken, detaylara çokça inerek zorlaştırmak ve kıraatin akışını bozmaktan kaçınmalı, ayetin genel manası ile yetinmeliyiz.

Okuma esnasında, anlamakta zorlandığımız bir yer olduğunda, anlayabilmemiz için Kur'an'ın tefsirine müracaat etmemizde bir sakınca yoktur. Fakat bunu yaparken, Kur'an okuduğumuz zamanın dışında, başka bir vakitte yapmalı, Kur'an ile olan bağımızı kesmemeliyiz.

Kalbimizi Etkileyen Ayetleri, Daha Fazla Tekrarlamak...

Okuduğumuz Kur'an ayetlerinden biriyle kalbimizde istenen etki oluştuğunda, bize düşen bu durumdan kuvvetli bir şekilde istifade etmektir.

Çünkü tesirin manası; ayetin nurunun, kalbin kabuğunu delerek, içine girmesi ve salih amellere karşı daha hassas hale getirmesidir. Böylelikle kalpteki şehvi arzuları azaltıp, imanın artmasını sağlayacak ve takvanın fışkırmasına sebebiyet verecektir.

Bize düşen, bu anlardan mümkün olduğunca fazla yararlanmak ve meyvesini toplamaktır. Bunun yolu da, kalbimize tesir eden ayetleri tekrar etmekten geçmektedir. Bu tekrarın belli bir sayı sınırı yoktur. Ayet ile iletişim devam ettiği sürece, tekrarı devam ettirmek gerekir. Ayet ile olan bağlantı kesildiğinde ise, bir sonraki ayete geçmek gerekir.

Kuşkusuz bu yöntem, Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'in ve Ashabının yöntemiydi. Onlar, bazen bir ayeti gece boyunca, sabah olana kadar tekrar ederlerdi.

Bunun manası; biz, bu yöntemle Kur'an okuduğumuzda, çoğu zaman hedeflediğimiz miktarda Kur'an okuyamıyoruz demektir. Fakat buna rağmen, tatmış olduğumuz iman tadı ve hayatımızda hissettiğimiz değişim, Kur'an'ın hakiki değerini görmemizi sağlar.

Maalesef, uzun süre oturup, onunla vakit geçirmeye hasret kaldık. Sanki süratli bir şekilde okumamız için, biri boynumuza kılıç dayamış gibi, Kur'an'ı çabucak okuyor ve kısa sürede hatmini bitiriyoruz.

Hedefimizi sayı üzerinden değil de, zaman üzerinden belirleseydik, ne güzel olurdu. Her gün için, en azından 1 saatimizi Kur'an'a ayıralım. Gürültüden uzak, sessiz bir ortamda oturup, tane tane ve anlayarak okuyalım. Okuduklarımızdan etkilenip, ağlayalım ve Allah *azze ve celle*'ye dünya ve ahiret saadetini vermesi için dua edelim.

Tek Bir Saat...

Kesinlikle inanıyorum ki, her gün en az bir saatimizi Kur'an'a ayırdığımız zaman ve bu okumamızda; "Okuduğumu anlayıp, bundan etkilenmeliyim," hedefini kendimize şiar edindiğimizde, bu okuduklarımızın hayatımızı değiştirmeye başladığını göreceğiz.

Aşama aşama, canlanmakta olan yeni ruhu içimizde hissetmeye başlayacağız inşallah...

Kesinlikle, bu durum; bizi günahlardan uzaklaşmaya ve salih ameller işlemeye, sila-i rahimde bulunmaya, Allah yolunda infak edip, Allah'a davet etmeye teşvik edecektir.

Bu tek saatle; Rabbimizin bizim nezdimizdeki değeri daha da artacak, bizim için O, her şeyden daha izzetli ve daha sevimli olacak, nefsimiz ve dünya, gözümüzde küçülecek ve insanlara karşı zühd sahibi olacağız inşallah...

Bu tek saatle; imanın manasını öğrenir ve imanın hakikati ve tadını idrak ederiz. Allah'a daha da yaklaşır ve O'na kavuşma arzumuz daha da artar.

Bu tek saatle; huzur ve mutluluğu hissederiz.

Bu tek saatle; davet sahasındaki verimimiz artar, uzun zamandır aramakta olduğumuz manevi olgunluğumuz artar.

Sevgili kardeşim!...

Madem durum bu kadar açık, günlük bu bir saati ara vermeksizin devam ettirelim mi?

Bütün bu kazanımlar için günde 1 saatimizi ayırmamız, bizden neyi eksiltir ki?

O halde, hemen bugünden itibaren bu salih amele başlayalım ve bunun için Allah'tan yardım isteyelim...

Sakın ve Sakın

Sevgili kardeşim!...

Günün belirli saatlerinde, Kur'an okuma programı yaptıktan sonra, yorgun saatlerinde, anlamadan okumaktan sakın.

Gürültülü ortamlarda Kur'an okuyarak dikkatinin dağılmasından sakın.

Kur'an okurken, hedefinin bir an önce okumayı bitirmek olmasından sakın.

Kur'an okurken, sadece manalarına dalarak, tefekkür edip etkilenmekten uzaklaştıracak şeylerden sakın.

Kur'an okurken, yayararak ve akıcı bir şekilde okumalısın. Okuduğun ayetler içine işlesin ve aşama aşama, sende etkisini gösterebilir. Bundan sonra da, etkilendiğin ve kalbinin harekete geçtiği anları gözet, yakaladığında da sakın bırakma.

Değişimi yakaladığın ve imanın tadını aldığın bu anları neden kaçırasın ki?

Günlük 1 saatlik Kur'an okuma programını 2 veya 3 saate çıkarabiliyorsan, senden iyisi yok...

Günlük programın dışında, geceleri kalkıp Kur'an'la buluşabiliyorsan, kalbindeki imanı artırmaya fırsat bulabiliyorsan ve gölgesinde yaşayacağın kulluğun güzelliğini bulabiliyorsan, o zaman diyecek bir şey kalmaz...

Ramazan Ayı ve Kaybolan Ruh...

Fakat sen: "Ben günlük bir saatimi Kur'an okumaya ayırmak için, içimden bir istek ve gayret hissedemiyorum!" diyecek olursan!

Bu durumda yapman gereken, başlangıç noktasını iyi tespit etmektir. Kur'an ile birlikte, Allah'a giden kulluk yolculuğunda, bu kutlu kervana katılmak için başlangıç noktası büyük önem arz etmektedir.

Tam da bu noktada, insanları görevlerinden uzaklaştıran ve atalete düşüren bu boşluktan kurtaracak ve Allah'a giden yola doğru harekete geçirecek manevi gücü içinde barındıran Ramazan ayının önemi ortaya çıkmaktadır.

İrademiz ve gayretimiz ne kadar zayıf olursa olsun, Ramazan ayında güçlenmektedir.

O halde, bizim Kur'an ile hakiki manadaki iletişimimizin başlangıç noktası, Ramazan ayı olsun.

Kur'an sayesinde, yeni bir ruh elde etmek için, bu kutsal ayı fırsat bilmelisin.

Fakat Kur'an ile olan iletişimine eski alışkanlıkların üzerinden devam etmekten sakın.

Ramazan ayında, Kur'an ile ilişkilerinde yeni bir başlangıç noktası belirlediğinde, artık Kur'an okumadaki amacın hatim indirmek ve mümkün olduğunca çok miktarda okumak olmamalıdır.

Bundan önce sayısız defalar hatim indirdik. Bunlar bizim hayatımızda neyi değiştirdi?

Yeni Bir Başlangıç

Sevgili kardeşim!..

Bu seneki Ramazan ayı bizim için yeni bir başlangıç olsun. Bununla birlikte, bizim bu seneki Kur'an'a yaklaşımımız, daha önceki senelerde olan yaklaşımımızdan farklı olsun.

Sevgili kardeşim!..

Bir düşün; Ramazan ayında bütün gayretimizi toplar ve kendimizi ibadete verecek olursak ve tarif ettiğimiz şekliyle vaktimizin çoğunluğunu Kur'an'a ve Kur'an okumaya ayıracak olursak...

Bir düşün; Ramazan ayında günümüzün bir saatini, iki, üç veya dört saatini Kur'an'a ayırabilsek...

Bu uygulamalarımız neticesinde, hayatımızda ve manevi dünyamızda oluşacak değişiklikleri bir düşün?

Hiç şüphe yok ki, böyle bir uygulama kalplerimiz için yeniden doğuş olacaktır. Hayatımızda, daha öncesinden farklı olarak, Allah *azze ve celle* ile olan bağımız kuvvetlenecek ve imanın tadı artacaktır.

O halde, şimdiden başlayalım...

Bizimle bu büyük hazine arasına bir engel girmeden evvel, bir an önce önümüzdeki bu fırsatı değerlendirelim...

Pişmanlığın fayda vermeyeceği o gün gelmeden önce, bu fırsatı değerlendirelim.

Bu Ruhun Ümmete Geçmesi...

Kur'an'daki imanın tadını tattıktan sonra ve Allah'ın yardımıyla hayatımızda gerçekleşen değişimi hissetmeye başladığımızda...

Bize düşen; etrafımızda bulunan herkesi, Allah'ın ikramıyla elde etmiş olduğumuz bu hazineye yönlendirmek ve teşvik etmek olmalıdır.

Bunun için babalarımıza, annelerimize, hanımlarımıza, çocuklarımıza, akrabalarımıza, komşularımıza, arkadaşlarımıza ve dostlarımıza çağrıda bulunmalıyız.

Onları, Kur'an aracılığıyla gelecek olan temiz hayata, değişime ve huzura çağırmalıyız.

Bunu yaptığımız zaman, Kur'an ruhu yavaş yavaş ümmete sirayet etmeye başlayacaktır. Böylelikle ümmet eski sağlığına kavuşacak ve ikinci bir defa bu ümmetin evlatlarının idealleri göğe yükselecektir. Ümmet Allah'a yönelecek ve O'nu razı edecek bütün amelleri yapacaktır. Böylelikle, buna bağlı olarak Allah'ın yardımı ve kurtuluş da akabinde gelecektir.

"Allah; kendisine yardım edenlere elbette yardım eder."¹³⁷

Son olarak, Allah *azze ve celle*'den, hakiki manada Kur'an'a dönmemizde, ona sıkı sıkıya tutunmamızda, onun şifasıyla sağlık bulmamızda ve insanları ona davet etmeye bizi muvaffak kılmasında bizlere yardım etmesini diliyoruz.

¹³⁷ Hacc, 40.

Allah'ım efendimiz Muhammed *sallallahu aleyhi ve sellem'e*, Onun ailesine ve ashabına salat ve selam eyle...

Allah'ın yardımı olmazsa, muvaffak olamayacağımız bu eserden dolayı Allah'a hamd olsun...

Dr. Mecdi el-Hilâli Serisi

- Allah Sevgisi
- Çıkış Yolu Nerede?
- Davetçinin Ruh Terbiyesi
- Diriliş Muştusu Kur'ân-ı Kerîm
- Gelin Yeniden İman Edelim!
- Haydi Rabbinize Yönelin
- İslah Yolu
- İmtihan
- İslâm'da Öncelikler Fıkhi
- İzzetle Dönüş
- Kardeşime Mektup
- Kulluk
- Kur'ân Yoluyla İmanı Yapılandırma
- Kur'ân'a Dönüş Niçin ve Nasıl
- Müslüman Gencin Sorumlulukları
- Nefislerimizi Nasıl Değiştirebiliriz?
- Önce İman
- Putunu Kır ve Mütevazi Ol
- Rabbaniliğe Giden Yol
- Rabbim Beni Geri Döndür
- Ramazan'da Kalplerimizi Nasıl Canlandırabiliriz?
- Ruhun Dönüşü İmanın Uyanışı
- Sabır! Yasir Ailesi
- Sayılı Günler
- Yola Çıkarken
- Zafer ve İktidar Vaad Edilen Nesil

Kaynak Eserler Serisi

- 40 Derste Arapça / M. İlhan İmamoğlu
- 60 Seçkin Sahabe Hayatı / Halid Muhammed Halid Tercüme: Abdulkerim Akbaba
- Ahkâmu'l Kur'an, (3 Cilt) / İmam Tahâvî Tercüme: Mustafa Genç
- Çağdaş İnançlar ve Düşünceler, (2 Cilt) / Mâni bin Hammâd el-Cühenî, Tercüme: M. Beşir Eryarsoy
- El-Edebü'l-Müfred / İmam Buhârî, Tercüme: Faik AKCAOĞLU
- Fıkıh Usûlü / Hasan Karakaya
- İslâm Akaidi / Hasan Karakaya
- Hadislerle Günlük Hayatımız / İlyas Kaplan
- Hayatü's-Sahabe / M. Yusuf Kandehlevî, Tercüme: Ayhan Çakıroğlu
- Hz. Peygamberin Sireti Ahlakı ve Daveti / Safiyyürrahmân el-Mübârekfûrî, Tercüme: Mustafa Genç
- İslam Davetçilerine Eğitim Rehberi / Dr. Hişam et-Tâlib, Tercüme: Kamil Yiğit
- İslâm Tarihi & Rasûlullah'ın Doğumundan Günümüze, (2 Cilt), Telif: İslâm Araştırmaları Komisyonu (Mısır), Tercüme: Ayhan Çakıroğlu, İshak Doğan
- Kırk Hadis Şerhi / İmam Nevevî, Tercüme ve Şerh: İlyas Kaplan
- Kitâbü's-Sünen / İmam Şâfiî, Tercüme: Faik AKCAOĞLU
- Muhtasar'ul Kudûrî / Ahmed el-Kudûrî, Tercüme: Soner Duman
- Nebevî Yöntem / Abdusselâm Yasin, Tercüme: M. Beşir Eryarsoy
- Riyazü's-Salihîn / İmam Nevevî, Tercüme: Faik AKCAOĞLU
- Sahih-i Buhârî, (2 Cilt), Tercüme ve Şerh: Hanifi Akın

İnceleme-Araştırma Dizisi

- Ahiret Günü / Abdulkadir Rahbavî, Tercüme: Harun Ünal
- Alemlere Rahmet Hz. Muhammed (s.a.v.) / Muhammed Ali Kutub, Tercüme: Osman Arpaçukuru
- Asr-ı Saadet Önderleri / Cengiz Elibol
- Emperyalizme Karşı Boykot / Prof. Dr. Râgıb es-Sercânî, Tercüme: Recai Gündüz
- Er Kışının Kârı Sabah Namazı / Abdülazim Bedran, Tercüme: Abdülvehhab Yılmaz
- Filistin / Prof. Dr. Râgıb es-Sercânî, Tercüme: Recai Gündüz
- Görgü Kuralları / Atıf Abdureşid, Tercüme: Faruk Bal
- Hadislerle Hz. Peygamber'in Namaz Kılma Şekli / Muhammed Nâsiruddın Elbânî, Tercüme: Osman Arpaçukuru
- Hayatı Kuşatan Yönleriyle Tevhid / Muhammed bin Ahmed el-Hafzî, Tercüme: Mehmet Kubat
- Hayatın En Değerli Dakikaları Namaz / Muhammed el-Hatîb, Tercüme: Ali Said
- İman ve Tavr / M. Beşir Eryarsoy
- İslâm Davetçisinin El Kitabı / Abdullah el-Hâtır, Tercüme: Ayhan Çakıroğlu
- İslâm Kardeşliği / Abdülaziz bin Abdullah el-Humeydî, Tercüme: Ahmet Gündüz
- İslam Toplumunun Yapısı / Muhammed İkbal, Tercüme: Ali Yüksel
- Küreselleşmeye Karşı Duruşumuz / M. Beşir Eryarsoy
- Müslümanlardaki Yenilgi Psikolojisi / Abdullah el-Hâtır, Tercüme: Ayhan Çakıroğlu
- Rasûlullah'ı Nasıl Sevmeliyiz? / Nebil Hamid el-Meâz, Tercüme: Mehmet Seri Doğru
- Rızkı Artırmanın 17 Yolu / İsam bin Meşahit
- Sabreden Kazanır / Halid Muhammed Sabit, Tercüme: Ayhan Çakıroğlu
- Ramazan ve Ümmetin İnşası / Prof. Dr. Râgıb es-Sercânî, Tercüme: Yasin Talay
- Temel Dini Bilgiler (Abdest-Namaz Bölümü-Renkli) / Osman Arpaçukuru
- Üzülme Allah Bizimle / Âmir Şemmâh, Tercüme: Kadir Kızmaz



Dünyada; gece ibadetlerinde, yakarıшта bulunanların, kalbinde hissetmiş olduğu tadın dışında, cennet ehlinin nimetlerine benzeyen başka bir şey yoktur.

Allah bizlere fecirden önce, ibadetlerle geceyi ihya etme fırsatı verecek olursa, yapmamız gereken, sadece kıyam ve kıraati uzatmak yerine, bunlarla birlikte rükû ve secdeyi de uzatmaktır.

Kişinin Rabbine en yakın olduğu yer, secde halidir. Secde halindeyken, kişinin boyun eğişı ve nefsinin küçük düşürmesi, bütün kâinatı elinde bulunduran sonsuz kudret sahibine olan ihtiyaç ve fakrını, gerçek anlamda hissettiğı haldir.

Kişinin secde halindeyken Rabbine yakarışı, O'na sığındığı, O'nu razı ettiğı, hata ve günahlarına karşı af ve anlayış dilediğı ve O'na karşı boyun eğişı ve teslimiyetini ortaya koyduğı en yüce makamdır.

Kul, bu makamdayken, Rabbine ihtiyaçlarını arz eder ve taleplerde bulunur.



beka

f /bekayayincilik
@bekayayincilik



9 786059 603584

الجمال المرفوعة

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل في كل شيء
دلالة على قدرته وقوته
وآياته وبراهينه
التي لا تحصى ولا تعد
والتي لا يفهمها إلا
الذين هموا بطلب الحق
والذين هموا بفتح
القلوب والنفوس
للمعرفة واليقين
والذين هموا برفع
الروح والبدن
إلى الله تعالى
والذين هموا بفتح
الغيبات والكنوز
والذين هموا بفتح
الغيبات والكنوز
والذين هموا بفتح
الغيبات والكنوز

@pdfkitapaylasim

Pdf Kitap Kütüphanesi 